

KHÉP KÍN KHÔNG GIAN TỰ DO

**Định giá Nhân quyền tại Việt Nam
giữa chu kỳ thứ 2 của cuộc Kiểm điểm LHQ
Thường kỳ Toàn Thế giới (UPR)**

Ủy ban Bảo vệ Quyền Là Người Việt Nam (VCHR)
Paris, tháng Hai 2018

CONTENT

Dẫn nhập	3
Chính sách Pháp trị : Việt Nam sử dụng luật pháp để bóp nghẹt nhân quyền.....	5
Bộ Luật Hình sự Sửa đổi.....	5
“An ninh quốc gia” là cớ đem dùng để đàn áp giới bất đồng chính kiến	7
Luật Tín Ngưỡng, Tôn giáo	8
Quy định mới của Chính phủ về Tín ngưỡng và Tôn giáo	9
Tự do ngôn luận bị pháp lý giới hạn : Luật Báo chí sửa đổi	10
Tự do Internet bị bóp nghẹt.....	11
Xử phạt hành chính việc gây « Tai hại » trên Facebook	13
Luật mới về Tiếp cận Thông tin.....	14
Cấm Nhà báo tiếp cận các cuộc tranh luận tại Quốc hội.....	14
Ngăn cấm Quyền Biểu tình ôn hoà	15
Bộ Công An tiết lộ sự Gia tăng sử dụng Án Tử hình.....	15
Tra tấn và Chết trong Đồn bót Công an	17
Đàn áp các Nhà hoạt động hợp tác với các cơ cấu LHQ.....	17
Công an Bạo hành và Xâm phạm Thân thể.....	18
Hăm dọa, Cảnh cáo và Hạn chế quyền đi lại.....	19
Giới Bất đồng Chính kiến bị Xuất cảnh, Lưu đày và Đàn áp.....	20
Các nhà Hoạt động bảo vệ Nhân quyền và Bloggers bị giam giữ.....	20
Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ	20
Nguyễn Hữu Vinh (Anh Ba Sàm)	21
Nguyễn Văn Đài.....	21
Nguyễn Ngọc Như Quỳnh.....	21
Trần Thị Nga.....	22
Kết luận	22
10 điều Khuyến thỉnh	
Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam thôi thúc Việt Nam hãy :	23
Phụ lục I : Những Khuyến cáo chủ yếu về xã hội dân sự và các quyền dân sự và chính trị do các quốc gia thành viên LHQ yêu sách tại Chu kỳ kiểm điểm UPR Việt Nam lần 2 năm 2014	25
Phụ lục II : Những điều cần biết về Bộ Luật Hình sự CHXHCNVN Sửa đổi 2017.....	29

VIETNAM COMMITTEE ON HUMAN RIGHTS

Tổ chức thành viên của International Federation for Human Rights (FIDH)

BP 63 – 94472 Boissy Saint Léger cedex (France) ☎ (33 1) 45 98 30 85 – Fax (33 1) 45 98 32 61

E-mail: vietnam.committee@gmail.com - Website: <http://www.queme.net>

Twitter : @vchr2016 – Facebook : <https://www.facebook.com/queme.net>

KHÉP KÍN KHÔNG GIAN TỰ DO

Định giá Nhân quyền tại Việt Nam giữa chu kỳ thứ 2 của cuộc Kiểm điểm LHQ Thường kỳ Toàn Thế giới (UPR)

Dẫn nhập

Tháng giêng năm 2019 tới, Việt Nam sẽ đến trình diện trước Hội đồng Nhân quyền LHQ phúc trình cho chu kỳ thứ 3 Kiểm điểm LHQ Thường kỳ Toàn Thế giới (UPR). Lần phúc trình lần thứ nhất thực hiện vào tháng 5 năm 2009, lần thứ hai vào tháng 2 năm 2014. Trong chu kỳ kiểm điểm UPR lần thứ hai, Việt Nam nhận được tổng cộng 277 khuyến cáo của các quốc gia trong thế giới yêu sách thực hiện việc bảo đảm nhân quyền tại nước mình. Qua số khuyến cáo này, Việt Nam chấp nhận thi hành 182 khuyến cáo quốc tế¹, và theo Phúc trình Nửa định kỳ gửi tới Hội đồng Nhân quyền LHQ hồi tháng 2 năm 2017, thì ***“129 trên số 182 khuyến cáo đã thực hiện thành công”***².

Tuy nhiên, tin tức đến từ Việt Nam cho thấy tình hình thực tế khác hẳn. Theo nhiều luồng thông tin mà Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người nhận được trong thời gian kiểm điểm, chẳng những Việt Nam thực hiện các khuyến cáo của UPR một cách rất giới hạn, mà trái lại, nhà cầm quyền còn mở một chiến dịch đàn áp hung bạo chưa từng có trong nhiều năm qua, chống tự do ngôn luận, tự do tôn giáo hay tín ngưỡng, tự do hội họp, lập hội, và các quyền tự do kinh tế, xã hội.

Các cuộc đàn áp nhắm vào các xã hội dân sự. Trong thời gian này, một số các nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền nổi tiếng, bloggers, và ký giả trực tuyến bị bắt. Một số bị kết án nặng nề qua những phiên tòa bất chính, còn lại những kẻ khác vẫn nằm chờ xét xử, lắm khi thời hạn tạm giam kéo dài quá quy định của bộ Luật Tố tụng Hình sự. Bạo hành công an ngày càng phát triển, xâm phạm thân thể, sách nhiễu các nhà hoạt động xã hội dân sự và gia đình họ, làm nảy sinh một không khí sợ hãi bao trùm. Việt Nam cũng “xuất cảng” những người bất đồng chính kiến khi trả tự do sớm cho họ với điều kiện họ chấp nhận sang sống các nước Âu Mỹ khi rời nhà tù. Có người xem như phải chấp nhận hình thức “lưu đày” – một người Pháp gốc Việt bị tước quyền công dân và đuổi về Pháp.

Năm 2017 kéo theo một loạt đàn áp gia tăng, dày đặt chống các nhà hoạt động xã hội dân sự. Ngày 21 tháng 12 năm 2017, năm người lãnh án 5 năm tù tại tỉnh An Giang vì tội ***“tuyên truyền chống nhà nước”*** khi giương cờ vàng ba sọc đỏ của chính quyền miền Nam

¹ Phúc trình của Nhóm Hành động về Kiểm điểm Thường kỳ Toàn Thế giới cho Việt Nam UPR, A/HRC/26/6, 2 tháng 4 năm, và Phục lục I : Quan điểm về những kết luận và/hay các khuyến cáo, tự nguyện cam kết và hồi đáp do Quốc gia bị kiểm điểm.

² « Phát triển mới trong Luật pháp Quốc gia về Nhân quyền và Cập nhật các thực hiện cho chu kỳ kiểm điểm lần 2 UPR được Việt Nam chấp nhận », 29 tháng 3 năm 2017, A/HCR/27/38.

cũ. Ngày 28 tháng 12, chín nhà hoạt động bị kết án tổng cộng 83 năm tù tại Bình Định vì rải truyền đơn “*chống Đảng và Nhà nước*”. Trong suốt năm 2017, có ít nhất 29 nhà hoạt động xã hội dân sự bị bắt bớ tùy tiện vì hành xử chính đáng quyền tự do ngôn luận, tự do tôn giáo hay hội họp ôn hoà, và ít nhất 21 nhà hoạt động nhân quyền lãnh án tù từ 3 năm đến 14 năm. Xu hướng đàn áp này vẫn tiếp diễn trong tháng Giêng năm 2018 này với những án tù lên đến 12 năm cho nhóm 4 tín đồ Phật giáo Hoà Hảo. Theo đánh giá chung, hiện nay có ít nhất 130 tù nhân vì lương thức bị giam giữ tại Việt Nam.

Tại Hội nghị Công an toàn quốc lần thứ 73 ngày 15/01/2018 tại Hà Nội, Tổng Bí Thư Đảng Cộng sản Nguyễn Phú Trọng đánh giá cao vai trò Công An trong các vụ đàn áp trong năm 2017. Ông vinh danh Lực lượng Công An Nhân dân đã “*chủ động phòng ngừa, phát hiện, ngăn chặn, vô hiệu hóa nhiều âm mưu, hoạt động phá hoại của các thế lực thù địch, phản động, không để hình thành tổ chức chính trị đối lập trong nước*”. Được vậy nhưng ông Trọng vẫn tiếp tục đòi hỏi Công An “*phải nỗ lực cao hơn nữa*” trong năm tới “*đấu tranh ngăn chặn, vô hiệu hóa hoạt động chống đối của một số tổ chức còn hạn chế*”.³

Song song cuộc đàn áp chính trị, Việt Nam còn sử dụng luật pháp để giới hạn quyền hành xử nhân quyền, vận dụng một kho vũ khí pháp lý mới để trừng trị cho các nhà hoạt động độc lập chính trị hay tôn giáo. Sự hạn chế pháp lý này trái chống hoàn toàn với nghĩa vụ nhân quyền mà Việt Nam cam kết với quốc tế, vốn được dùng để phục vụ tiêu đích tuyên truyền rằng “*tại Việt Nam chẳng hề có tù nhân chính trị, mà chỉ có những kẻ vi phạm luật pháp Việt Nam*”.

Những hạn chế pháp lý này gia tăng theo vô số chỉ thị của Đảng Cộng sản nhằm kiểm soát mọi lĩnh vực đời sống của người công dân. Tháng 11 năm 2017, Đảng Cộng sản ban hành Quy định 102-QĐ-TW chỉ thị rằng bất cứ đảng viên nào nhắc tới việc “[Đảng phải] phân ly chính trị”, “*xã hội dân sự phải được độc lập*”, hay là “*dân chủ đa đảng*” sẽ tức khắc bị khai trừ khỏi đảng. Những lý do bị khai trừ khác còn có việc phê bình “*tư tưởng Mác-Lênin hay Hồ Chí Minh, tính chính thống của Xã hội chủ nghĩa, hoặc kinh tế thị trường theo định hướng Xã hội chủ nghĩa*”. Tại nước Việt Nam theo chế độ độc đảng, mọi cánh cửa mở rộng cho giới đảng viên, từ cơ hội xin việc làm đến quan hệ quyền lợi, từ ghi tên con cái vào đại học đến các đặc quyền tài chính, mà một khi bị khai trừ khỏi đảng là mất tất cả.⁴

Bản phúc trình hôm nay sẽ đánh lên một cái nhìn về không gian tự do bị khép kín đối với xã hội dân sự tại Việt Nam trong ba năm qua, thông qua sự thiết lập những chính sách và thực hành hạn chế trái với bốn phạm mà Việt Nam cam kết tại chu kỳ kiểm điểm lần thứ hai năm 2014. Mặc dù chẳng có các xã hội dân sự hay tổ chức phi chính phủ độc lập tại Việt Nam – bản phúc trình của nhà cầm quyền Việt Nam chỉ nói tới danh xưng VOPs (các Tổ chức Nhân dân Việt Nam) – mấy năm qua người ta thấy mọc lên như nấm những

³ Nguyễn Phú Trọng, Opening speech at the 73rd National conference of Public Security, Hanoi, 15.1.2018, Ministry of Public Security Online Newsletter, http://mps.gov.vn/web/guest/ct_trangchu/-/vcmsviewcontent/GbkG/2004/2102/39530

⁴ Khai trừ đảng viên đòi thể chế xã hội dân sự, RFA, 2017.12.06, <http://www.rfa.org/vietnamese/news/vietnamnews/vcp-to-expel-members-whoever-call-for-civil-society-mechanism-12062017091802.html>

nhóm xã hội dân sự không chính thức kêu gọi cho tự do ngôn luận, báo chí và Internet, quyền công đoàn, bảo vệ môi sinh, tự do tôn giáo và tín ngưỡng, quyền đất đai và công bằng xã hội. Cuộc đàn áp đang xảy ra tại Việt Nam cho thấy nỗ lực quyết tâm của đảng Cộng sản nhằm kiểm soát chặt chẽ những nhóm này và dập tắt vĩnh viễn tiếng nói của họ.

Chính sách Pháp trị : Việt Nam sử dụng luật pháp để bóp nghẹt nhân quyền

Trong báo cáo gửi đến Hội đồng Nhân quyền LHQ (xem chú thích số 2), Việt Nam nói rằng 66 điều luật và 3 Pháp lệnh đã được bổ sung, sửa đổi hay ban bố trong thời gian 2014 – 2016. Kể cả các bộ luật chính yếu như Bộ Luật Hình sự, Tố tụng Hình sự, Luật Tín ngưỡng Tôn giáo, Luật Báo chí, Luật truy cập Thông tin, v.v... Trong nhiều trường hợp, các luật mới hay sửa đổi này chẳng nâng cao sự bảo vệ nhân quyền, trái lại chỉ bóp chặt mọi hành xử nhân quyền.

Bộ Luật Hình sự Sửa đổi

Việt Nam chấp nhận các khuyến cáo của một số quốc gia trong hai chu kỳ kiểm điểm 1 và 2 để sửa đổi Bộ Luật Hình sự năm 1999 tương đồng với những nghĩa vụ Việt Nam hứa tuân thủ khi ký kết Công ước Quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) và Công ước Quốc tế về Các Quyền Kinh tế, Xã hội và Văn hoá (ICESCR). Bộ Luật Hình sự sửa đổi thông qua tháng 11 năm 2015. Vì có quá nhiều lỗi trật trong văn bản – nhờ sự phát hiện của một số bloggers tại Việt Nam – nên đã được Quốc hội xem xét lại. Bản hoàn chỉnh được thông qua tháng 6 năm 2017, và có hiệu lực từ mùng Một tháng giêng 2018.

Tuy nhiên, trái với lời hứa hẹn của Việt nam, Bộ Luật Hình sự sửa đổi không tuân thủ các tiêu chuẩn nhân quyền quốc tế. Danh xưng các tội phạm “*an ninh quốc gia*” rất mơ hồ từng bị Hội đồng Nhân quyền LHQ và nhiều thủ tục đặc biệt của LHQ tố giác, nhưng chẳng được thay đổi hay bãi bỏ. Trong thực tế, còn thêm tội phạm mới – “*khủng bố chống nhà nước*” (Điều 113 trong luật mới) - có thể đưa tới án tử hình. Nhiều chữ mơ hồ xúc phạm như “*Tội phá hoại chính sách đoàn kết*”, “*gây chia rẽ giữa người theo tôn giáo và người không theo tôn giáo*” (Điều 87), “*Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân*” – (Điều 258) vẫn giữ nguyên – chỉ có sự thay đổi con số điều luật mà thôi.

Trong thực tế, sự thay đổi con số điều luật trong chương “an ninh quốc gia” có thể là một trong những động cơ nhằm chứng minh Việt Nam đã chấp hành khuyến cáo LHQ sửa đổi bộ luật.

Sau hàng chục năm trường, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam (VCHR) không ngừng lên tiếng báo động, nên các tổ chức quốc tế và gần đây, các nhà hoạt động tại Việt Nam, cộng đồng thế giới đã trở thành quen thuộc với những con số mang nội dung qua các điều luật ở chương An ninh quốc gia trong Bộ Luật Hình sự của Việt Nam, đặc biệt các Điều 79, 87, 88, 285, được Úc Đại Lợi, Canada và Pháp nêu lên tại chu kỳ kiểm điểm UPR lần thứ hai, các con số này đã được thay đổi trong bộ Luật Hình sự sửa đổi (xem Phụ lục II với mục lục các số điều cũ/mới). Điều 79 (*Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân*) trở thành Điều 109 trong bộ Luật Hình sự mới; Điều 87 (“*Tội phá hoại chính*

sách đoàn kết”, “gây chia rẽ giữa người theo tôn giáo và người không theo tôn giáo”) trở thành Điều 116; Điều 88 (“Tội tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam”) trở thành Điều 117 (“Tội làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”); Điều 258 (“Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân”) trở thành Điều 331.

Trong nhiều trường hợp, Bộ Luật Hình sự sửa đổi áp đặt những giới hạn khắt khe hơn về quyền tự do bày tỏ ý kiến và ngôn luận. Ví dụ, Điều 88 về “Tội tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam” được đổi thành “Tội làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam”, mở cửa cho đủ loại giải thích.

Hơn nữa, Bộ Luật Hình sự sửa đổi còn đưa thêm một ý niệm mới, rất mơ hồ, về tội “chuẩn bị phạm tội” vào các điều luật như “Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” (Điều 79 đưa tới án tử hình) hoặc các Điều 88 hay 87. Phạm vi “chuẩn bị phạm tội” tự nó có thể chỉ mang nghĩa thoáng qua trong đầu, nhưng không bảo đảm sẽ thực hiện thành tội phạm. Với những điều luật mới này, nhà cầm quyền có toàn quyền trừng phạt mọi phê bình và bịt miệng giới bất đồng chính kiến. Đây là điều đặc biệt nguy hiểm, báo động cho cuộc đàn áp trong ba năm từ 2014 đến 2017, mà Điều luật 79 đã được nài ra càng ngày càng nhiều để kết án các nhà hoạt động ôn hoà cho dân chủ và nhân quyền. Sau đây là vài trường hợp các nhà hoạt động xã hội dân sự bị bắt giữ hay kết án chiếu điều 79 trong các cuộc đàn áp gần đây.

Mục sư Nguyễn Trung Tôn và các nhà hoạt động xã hội dân sự Phạm Văn Trội, Trương Minh Đức, Nguyễn Bắc Truyền, Nguyễn Trung Trực

Ngày 27 tháng 7 năm 2017, cựu chiến binh và nhà văn **Lê Đình Lượng** bị bắt chiếu Điều 79 vì kêu gọi tẩy chay bầu cử đại biểu quốc hội và Hội đồng Nhân dân. Ngày 30 tháng 7, Bộ Công an cho biết Luật sư Nhân quyền **Nguyễn Văn Đài** và người phụ tá cô **Lê Thu Hà** sẽ bị xét xử chiếu Điều 79 cũng như Điều 88 như đã loan báo trước đây, với 5 thành viên khác thuộc “bọn Nguyễn Văn Đài” (**Phạm Văn Trội**, Mục sư **Nguyễn Trung Tôn**, nhà báo **Trương Minh Đức**, **Nguyễn Bắc Truyền** và **Nguyễn Trung Trực**) mang cùng tội phạm. Nguyễn Văn Đài thành lập phong trào có tên “Hội Anh em Dân chủ” và tổ chức những khoá học tập về nhân quyền được nêu qua Hiến pháp Việt Nam. Ngày 17 tháng 10 năm 2017, cùng với 6 thành viên của nhóm, **Trần Thị Xuân** đã bị bắt, bị tố cáo là thành viên “Hội Anh Em Dân chủ” đã biểu tình chống đại nạn sinh thái Formosa năm 2016 ở Miền Trung Việt Nam. Trong cùng thời gian này, các nhà hoạt động xã hội dân sự bị bắt chiếu Điều 79 còn có **Lưu Văn Vinh** và **Nguyễn Văn Đức Độ** (bị bắt tháng 11 năm

2016), **Trần Kim Anh** và **Lê Thanh Tùng** (bị kết án 13 à 12 năm tù giam vào tháng 12 năm 2016, án tù giữ nguyên trong phiên phúc thẩm ngày 26 tháng 5 năm 2017).

Các luật sư ở Việt Nam còn cực kỳ quan tâm tới một điều khoản mới trong Bộ Luật Hình sự quy định các luật sư phải cung cấp thông tin về thân chủ của mình. Tháng 6 năm 2017, ông Đỗ Ngọc Thịnh, Chủ tịch Liên đoàn Luật sư Việt Nam, gửi thư đến Quốc hội yêu cầu xoá bỏ **khoản 3 Điều 19** trong bộ Luật Hình sự mới. Khoản 3 ghi rằng : *“Người bào chữa không phải chịu trách nhiệm hình sự theo quy định tại khoản 1. Trong trường hợp Điều này không tố giác tội phạm do chính người mà mình bào chữa đã thực hiện hoặc đã tham gia thực hiện mà người bào chữa biết được khi thực hiện nhiệm vụ bào chữa, trừ trường hợp không tố giác các tội xâm phạm an ninh quốc gia hoặc tội phạm đặc biệt nghiêm trọng khác quy định tại Điều 389 của Bộ luật này ».*

Quy định tại Khoản 3 Điều 19 này mâu thuẫn với Hiến pháp và quy định tại Điểm e Khoản 2 Điều 73 trong **Bộ Luật Tổ tụng Hình sự**. Ở Bộ Luật Tổ tụng Hình sự thì người bào chữa có nghĩa vụ giữ bí mật về vụ án, về thông tin của người mình nhận bào chữa. Còn tại Khoản 3 Điều 19 Bộ Luật Hình sự sửa đổi thì buộc Luật sư phải đi tố giác thân chủ của mình. Điều này, vô tình có thể đẩy Luật sư từ vị trí là người bào chữa thành người bị tình nghi phạm tội.

Đây là bước thụt lùi về Bộ Luật Hình sự năm 1999 làm phá vỡ nguyên tắc giữ bí mật giữa luật sư và thân chủ.

“An ninh quốc gia” là cớ đem dùng để đàn áp giới bất đồng chính kiến

Tại hai chu kỳ kiểm điểm UPR, Việt Nam đã bác bỏ các khuyến cáo đòi sửa đổi những điều khoản về « an ninh quốc gia » trong Bộ Luật Hình sự, và nại cớ qua bản phúc trình đệ nạp LHQ năm 2017, rằng các điều khoản này phù hợp với các giới hạn nhân quyền định nghĩa qua Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền (UDHR) và Công ước Quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) để bảo đảm an ninh quốc gia hay trật tự công cộng, y tế công cộng hay đạo đức xã hội. Tuy nhiên, có Việt Nam nại ra là sai. Luật pháp quốc tế, không giống với luật pháp Việt Nam, quy định minh bạch giữa những hành xử bạo động với hành xử ôn hoà của giới bất đồng chính kiến. Luật pháp quốc tế không hề giới hạn trên căn bản “xâm phạm lợi ích quốc gia” như luật pháp Việt Nam (Điều 258 trong Bộ Luật Hình sự).

Hơn nữa, Nguyên tắc Johannesburg⁵ đã định nghĩa rõ các giới hạn của nhà nước đối với an ninh quốc gia, rằng *“hành xử ôn hoà quyền tự do bày tỏ ý kiến không được xem như nguy hại đến an ninh quốc gia hay chủ thể cho các giới hạn hoặc tội phạm”*. Nguyên tắc này nhấn mạnh các biểu tỏ như đòi hỏi đổi thay chính trị bằng đường

“Hành xử ôn hoà quyền tự do bày tỏ ý kiến không được xem như nguy hại đến an ninh quốc gia hay chủ thể cho các giới hạn hoặc tội phạm”.

Nguyên tắc Johannesburg
về Tự do ngôn luận, An ninh quốc gia
và Truy cập Thông tin, 1996

⁵ Nguyên tắc Johannesburg về Tự do ngôn luận, An ninh quốc gia và Truy cập Thông tin, 1996.

lối bắt bạo động, phê phán chính quyền hay các viên chức chính quyền, hoặc thông báo các vi phạm nhân quyền quốc tế không được xem như đe dọa đến an ninh quốc gia.

Tuy nhiên hiện nay, Việt Nam cố tâm vi phạm nguyên tắc cơ bản này, đồng thời bộc lộ sự phản chống các nghĩa vụ quốc tế. Gần đây thôi, tại cuộc Đối thoại Nhân quyền Liên Âu – Việt Nam tại Hà Nội hôm 1 tháng 12 năm 2017, công an đã bắt giữ và thẩm vấn 3 nhà hoạt động xã hội dân sự chỉ vì mấy giờ trước đó họ đến dự một cuộc họp thông tin của Phái đoàn Liên Âu ở Hà Nội. Vài ngày trước đó, hôm 27 háng 11, Toà án Nhân dân Hà Tĩnh kết án blogger 22 tuổi **Nguyễn Văn Hoá** 7 năm tù trong một phiên xử kín vì tội « *tuyên truyền chống phá Nhà nước* » (Điều 88) vì **Hoá** đưa các videos, hình ảnh và những lời bình luận việc hăng chế tạo thép Formosa thải chất độc gây thảm nạn sinh thái suốt 120 dặm bờ biển miền Trung lên Facebook và các diễn đàn trực tuyến khác.

Luật Tín Ngưỡng, Tôn giáo

Tháng 11 năm 2016, lần đầu tiên Việt Nam thông qua Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo bắt đầu có hiệu lực từ mùng 1 tháng giêng năm 2018⁶. Luật mới này đã được nhiều chuyên gia quốc tế hoan nghênh như một bước tiến quan trọng, thứ nhất vì đây là lần đầu tiên Việt Nam thông qua một luật tôn giáo, thay thế một dãy các Pháp lệnh, Nghị định, Hướng dẫn, Quy định, đồng thời chính quyền thăm dò ý kiến một số cộng đồng tôn giáo được “nhà nước thừa nhận” về bản Dự thảo Luật, cũng như chấp nhận một số chuyên gia quốc tế và tôn giáo chính thức góp ý bổ sung. Ông Heiner Bielefeld, Báo cáo viên LHQ đặc nhiệm Tự do tôn giáo hay tín ngưỡng tự đề xuất giúp thảo văn bản luật, nhưng nhà cầm quyền Việt Nam từ chối.

Trong khi các góp ý bổ sung của giới chuyên gia quốc tế chấp nhận một vài khía cạnh của bộ luật, thì trái lại, những phê phán của các cộng đồng tôn giáo tại Việt Nam hầu như bị bỏ ngo⁷, và các tôn giáo không được thừa nhận như Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV) là cộng đồng tôn giáo lớn nhất tại Việt Nam không được tham khảo. Kết quả là luật mới, mặc dù được sắp xếp hợp lý hoá tiến trình đăng ký và thừa nhận, chỉ ban cho các tôn giáo được thừa nhận quyền hợp pháp và giảm thiểu thời gian chờ đợi đăng ký, nhưng vẫn lưu giữ nhược điểm trầm trọng. Nói tóm, Luật Tín Ngưỡng, Tôn giáo gia tăng sự quản lý và kiểm soát tôn giáo của nhà nước hơn là mang lại một khuôn khổ bảo vệ tự do tôn giáo hay tín ngưỡng tại Việt Nam.

Vấn đề chính yếu là quy trình đăng ký và thừa nhận của chính quyền, cũng như sự thiếu vắng một khung pháp lý minh bạch cho các cộng đồng tôn giáo không thể, hoặc từ chối đăng ký. Theo luật pháp quốc tế, tự do tôn giáo hay tín ngưỡng không phụ thuộc vào bất cứ quy trình khai báo, cho phép, thừa nhận hay đăng ký nào. Như ông Heiner Bielefeld, cựu Báo cáo viên LHQ đặc nhiệm Tự do tôn giáo đã nói trong bản báo cáo chuyển viếng thăm Việt Nam năm 2014 : “*Cần phải thấy rõ rằng quyền tự do tôn giáo hay tín ngưỡng*

⁶ Phúc trình năm 2016 của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo trên thế giới cung cấp một bản phân tích chi tiết về Luật Tín ngưỡng và Tôn giáo.

<http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dliid=268780>

⁷ Thư của Hội đồng Giám mục Việt Nam <http://gpquinhon.org/qn/news/GIAO-HOI-VIET-NAM/Thu-cua-HDGMVN-gop-y-Du-thao-Luat-Tin-nguong-Ton-giao-5238/#.V9AIDzUSb55> hay <http://conggiao.info/thu-cua-hdgmvn-gop-y-du-thao-luat-tin-nguong-ton-giao-d-37537>

Cựu Báo cáo viên LHQ đặc
nhiệm Tự do tôn giáo
Heiner Bielefeldt

là quyền phổ quát, không bao giờ có thể được “tạo ra” bằng bất kỳ thủ tục hành chính nào. Thay vào đó, phải công nhận điều ngược lại : **Việc đăng ký nên là một đề nghị của Nhà nước chứ không phải là một yêu cầu pháp lý bắt buộc**”.⁸

Tại chu kỳ kiểm điểm UPR lần thứ hai, Việt Nam chấp nhận “giảm thiểu các chướng ngại hành chính và đăng ký đòi hỏi áp dụng cho các hoạt động tôn giáo của các nhóm tôn giáo đăng ký hay không đăng ký để bảo đảm tự do tôn giáo hay tín ngưỡng” (do Canada đề xuất). Luật mới thông qua cho thấy Việt Nam không giữ lời hứa của mình.

Mặc dù chẳng có điều khoản nào trong luật mới đặt các tổ chức không được thừa nhận ra ngoài vòng pháp luật, nhưng quy trình thì quá rõ. Việt Nam định nghĩa về tổ chức tôn giáo là “Tập hợp tín đồ, chức sắc, chức việc, nhà tu hành của một tôn giáo được tổ chức theo một cơ cấu nhất định **được Nhà nước công nhận**” (chúng tôi nhấn mạnh) (Điều 2.12). Để được Nhà nước công nhận, nhóm tôn giáo phải được cung cấp giấy chứng nhận “đăng ký hoạt động tôn giáo” của đại diện địa phương hay quốc gia thuộc Ban Tôn giáo. Một khi đăng ký xong, nhóm phải sinh hoạt ít nhất trong vòng 5 năm, lúc ấy mới được chính thức công nhận.

Tuy nhiên, đăng ký – bước đầu cho một hành trình dài để được thừa nhận – chỉ được bảo đảm nếu “Nội dung hoạt động tôn giáo không thuộc trường hợp quy định tại Điều 5 của Luật này”. (Điều 18.6). Điều 5 về “Các hành vi bị nghiêm cấm” là “hoàn cảnh khó xử” nằm sâu khắp tiêu chuẩn mơ hồ trong pháp lý Việt Nam. “Các hành vi bị nghiêm cấm” là tất cả hoạt động tín ngưỡng, hoạt động tôn giáo bị xem là : “a) Xâm phạm quốc phòng, an ninh, chủ quyền quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, môi trường; b) Xâm hại đạo đức xã hội; xâm phạm thân thể, sức khỏe, tính mạng, tài sản; xúc phạm danh dự, nhân phẩm của người khác; c) Cản trở việc thực hiện quyền và nghĩa vụ công dân; d) Chia rẽ dân tộc; chia rẽ tôn giáo; chia rẽ người theo tín ngưỡng, tôn giáo với người không theo tín ngưỡng, tôn giáo, giữa những người theo các tín ngưỡng, tôn giáo khác nhau”. Ban Tôn giáo có thể từ chối đơn xin ở bất cứ giai đoạn nào dọc quy trình. Luật không cho biết tiêu chuẩn từ khước, nhưng chỉ tuyên bố ơ hờ rằng Ban Tôn giáo sẽ giải thích qua văn bản, và tất nhiên không được quyền khiếu nại.

Các nhóm tôn giáo độc lập như trường hợp Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV), Phật giáo Khmer Krom, nhiều Giáo hội Tin Lành tại gia, Hoà Hảo, Cao Đài không xin đăng ký sẽ bị xúc phạm, vì các nhóm này không chấp nhận đảng Cộng sản xâm phạm vào công việc nội bộ các tổ chức tôn giáo.

Quy định mới của Chính phủ về Tín ngưỡng và Tôn giáo

Trong mấy tháng qua, chính quyền chạy đua ban hành nhiều quyết định hay nghị định để chuẩn bị cho luật mới ra đời. Ngày 8 tháng 3 năm 2017, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc

⁸ Báo cáo của Báo cáo viên LHQ đặc nhiệm Tự do Tôn giáo Tín ngưỡng, Heiner Bielefeldt, 30 tháng giêng năm 2015, Công tác Việt Nam, 21 tháng 7 năm 2014, A/HCR/28/66/Add.2.

ban hành Quyết định 306/QĐ-TTg với một “Kế hoạch triển khai thi hành Luật tín ngưỡng và tôn giáo” kêu gọi các cấp chính quyền “*thiết lập lộ đồ bảo đảm Luật mới thực hiện đồng nhất, toàn bộ và đồng bộ trên thang bậc toàn quốc ngày 1 tháng giêng năm 2018*”. Một kế hoạch kế tiếp của Bộ Nội vụ được ký ngày 29 tháng 3 năm 2017. Hai kế hoạch vận động sự tham gia của Bộ Nội vụ, Ban Tôn giáo Chính phủ, Văn phòng Thủ tướng, Ban Dân vận Đảng Cộng sản, Mặt trận Tổ quốc và các Bộ Tài chính, Tư pháp và Công an. Dọc theo việc huấn luyện và phát triển cán bộ tôn giáo, các Kế hoạch kêu gọi sự cảnh giác triệt để và trừng phạt những ai “*vi phạm các quy định trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo*”.

Vì phạm hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo, kể cả tiền phạt nặng, được phác thảo trong dự thảo “*Nghị định quy định xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo*” được ghi thành biểu ngữ giăng trên một số công cơ quan và đăng tải trên báo chí nhà nước tháng 7 năm 2017. Một khi được thông qua, Nghị định sẽ có hiệu lực vào ngày mùng 1 tháng giêng năm 2018. Với 8 chương, 38 điều dự thảo nghị định, một dãy dài các điều khoản lợi dụng quyền tự do tôn giáo bị phạt tiền từ 30 triệu đồng VN (1,322 Mỹ kim) cho một cá nhân và 60 triệu đồng VN (2,643 Mỹ kim) cho một tổ chức. Các vi phạm gồm có “*lợi dụng quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo xâm phạm hoặc lôi kéo, kích động người khác xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân; lợi dụng quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo để bịa đặt, xuyên tạc dưới mọi hình thức nhằm chống lại Nhà nước Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*” (Điều 6 khoản 4a và 4b). Các nhóm tôn giáo sinh hoạt tôn giáo khi chưa được cấp giấy chứng nhận đăng ký quy định theo Luật mới về tín ngưỡng và tôn giáo có nguy cơ bị phạt tiền đến 30 triệu đồng VN (Điều 7 :4a). Các khoản tiền phạt này rất cao tại một quốc gia như Việt Nam, nơi mà tiền thu nhập hằng năm của mỗi người chỉ ở khoảng 2,200 Mỹ kim⁹.

Dự thảo “*Nghị định quy định chi tiết một số điều và biện pháp thi hành luật tín ngưỡng, tôn giáo*” cũng đã được đưa lên Trang nhà Ban Tôn giáo. Gồm 5 Chương và 32 Điều thiết lập chi tiết khung thời gian nộp đơn và khai báo, thời gian phải được hỏi âm và hướng dẫn các sinh hoạt, cũng như điều chỉnh sự kiểm soát của nhà nước đối với các hoạt động tôn giáo trên mọi lĩnh vực. Việc Thi hành Nghị định này nhằm thay thế cho Nghị định 92.

Tự do ngôn luận bị pháp lý giới hạn : Luật Báo chí sửa đổi

Luật Báo chí sửa đổi, có hiệu lực kể từ ngày mùng 1 tháng giêng năm 2017, giảm thiểu đáng kể không gian dành cho tự do báo chí vốn đã khá giới hạn. Tăng vọt các “hành động cấm cản” từ 4 lên tới 13 điều. Tất cả các điều khoản đều mơ hồ quá đáng và đặt trong một chuỗi giới hạn về truyền thông. Cấm các hoạt động kể cả phát hành “*những thông tin méo mó về Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*”, bị nghi “*vu khống chính quyền*”, những bài báo chống lại “*chính sách đoàn kết quốc tế*”, những tin tức “*báo động*” để “*gieo chia rẽ giữa nhân dân với nhà nước*”. Luật Báo Chí Sửa đổi cũng nhằm bảo vệ “*bí mật quốc gia*” nhưng lại không đưa ra định nghĩa thế nào là bí mật, cốt bao che cho bất cứ tài liệu nào theo ý thích của nhà cầm quyền. Trái chống với các khuyến cáo mà Việt Nam chấp

⁹ <http://tradingeconomics.com/vietnam/wages>

nhận tại chu kỳ kiểm điểm UPR lần thứ hai, đưa luật pháp Việt Nam tương đồng với tiêu chuẩn quốc tế, Luật Báo chí sửa đổi tiếp tục phạm tội hoá một lô hành động mà chỉ có chính quyền mới được quyền xác định như “*vi phạm giá trị và truyền thống đất nước*”, hay “*bóp méo lịch sử, chối bỏ sự thành công của cách mạng hay xúc phạm quốc gia và các vị anh hùng*”.

Về tự do tôn giáo, “*mê tín dị đoan*” bị cấm đoán mà chẳng cho biết thế nào là mê tín dị đoan, và lấy lại các điều về “*an ninh quốc gia*” trong bộ Luật Hình sự như “*gieo chia rẽ giữa các tín đồ tôn giáo và người không tôn giáo, giữa những người có tôn giáo khác nhau, giữa tín đồ tôn giáo với Nhà nước*” để đàn áp các sinh hoạt tôn giáo.

Điều đáng lo ngại, là Luật Báo chí sửa đổi có khoản mới cấm đoán các biểu tỏ “*xúc phạm các niềm tin tôn giáo*”, trong khi LHQ và toàn thể các Xã hội dân sự trong thế giới xem vấn đề vu khống các tôn giáo còn đặc biệt khả nghi trên phương diện tự do ngôn luận.

Luật Báo chí sửa đổi chẳng có điều khoản nào cho việc phát hành báo chí tư nhân. Tất cả mọi xuất bản phẩm phải chịu sự kiểm duyệt và kiểm soát của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Tự do Internet bị bóp nghẹt

Việt Nam thăng tiến mạnh mẽ Internet nhằm hậu thuẫn cho sự phát triển kinh tế – toàn quốc hiện có 57 triệu người sử dụng internet (hơn 60% dân số) và hơn 50 triệu dịch vụ mạng truyền thông xã hội. Nhưng, nhà cầm quyền lại cảm thấy ngày càng bị đe dọa trước sự phát triển Internet như một diễn đàn cho các nhà hoạt động dân sự, các “*công dân ký giả*” biểu đạt những quan điểm độc lập. Tháng 10 năm 2017, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc tuyên bố trước Quốc hội rằng ưu tiên của chính phủ là “*đấu tranh chống lại các*

Biếm hoạ của Hoàng Vũ trên báo chí Nhà nước (Văn Nghệ, 5.11.1988) trong thời gian “mở cửa” ngắn ngủi, thời Đảng Cộng sản khuyến khích tự do sáng tác và phê phán (1986 – 1989).

*quan điểm sai lạc hay thù địch và độc hại, tuyên truyền xấu, xử lý nghiêm khắc với những ai lợi dụng dân chủ đưa tin bài kích và xúi giục gây bất ổn xã hội*¹⁰.

Trong những cuộc đàn áp gần đây, Việt Nam gia tăng các nỗ lực bóp nghẹt tự do ngôn luận trực tuyến. Nhà cầm quyền áp dụng việc giới hạn pháp lý dành cho Internet và truyền thông xã hội, tấn công và khoá chặt các trang nhà và

¹⁰ Thủ tướng: Xử lý nghiêm các trường hợp lợi dụng dân chủ, đưa tin bài kích động, Thời Sự, 23.10.2017 <http://quochoi.org/thu-tuong-xu-ly-nghiem-cac-truong-hop-loi-dung-dan-chu-dua-tin-bai-kich-dong.html>

blogs hoạt động, bắt giữ các bloggers và ký giả trực tuyến, cũng như ngày càng gia tăng những cuộc tấn công sào huyệt vào truyền thông chống các nhà hoạt động xã hội dân sự.

Tại Hội nghị toàn quốc tổng kết công tác Tuyên giáo năm 2017, triển khai nhiệm vụ năm 2018 tổ chức tại TP.HCM ngày 25-12, Thượng tướng Nguyễn Trọng Nghĩa, phó chủ nhiệm Tổng cục chính trị Quân đội Nhân dân Việt Nam, cho biết một lực lượng (gọi là **Lực lượng 47**) đã có hơn 10,000 người là hạt nhân đấu tranh trên không gian mạng, “*vừa hồng vừa chuyên*”, kiên định lập trường, có trình độ kỹ năng sử dụng công nghệ cao thực hiện nhiệm vụ đấu tranh chống các quan điểm sai trái, luận điệu xuyên tạc trên không gian mạng.¹¹

Lực lượng 47 của Bộ Quốc Phòng với 10 nghìn Dự Luận viên tác chiến trên không gian mạng được công bố cho ra đời hôm 25 tháng 12 năm 2017 vừa qua, làm cùng công tác với **Cục An Ninh Mạng** bí số **A68** của Bộ Công an hoạt động từ những năm 2010, 2011. Nhưng được Bộ trưởng Bộ Công an Trần Đại Quang công bố hôm 28 tháng 8 năm 2014 quyết định thành lập Cục An Ninh Mạng trực thuộc Bộ Công an theo Nghị quyết 36-NQ.TW của Bộ Chính trị (1/7/2014), Chỉ thị 28-CT/TW của Ban Bí thư (16/9/2013), và Chỉ thị 15/CT-TTg của Thủ tướng (7/6/2014) về tăng cường công tác đảm bảo an ninh và an toàn thông tin mạng trong tình hình mới.

Đầu năm nay, 2018, Tổng Bí thư Đảng Nguyễn Phú Trọng thúc giục và nhấn mạnh vai trò chủ yếu của Công An trong việc ***“chủ động thông tin, tuyên truyền, định hướng dư luận, đấu tranh phản bác các luận điệu sai trái, thù địch, nhất là trên không gian mạng.”***

Định hướng dư luận để bắt mọi người nhắm mắt theo Đảng là công tác của Dự Luận viên. Ai là người làm Dự Luận viên trên không gian mạng cho Công an ?

Bức thư mời đến trao đổi tuyển dụng của Bộ Công an – Cục A68 tại FPT University ở Hà Nội, viết ngày 9/7/2013 rằng : “*Bộ Công an – Cục A68 có nhu cầu tuyển dụng sinh viên có trình độ chuyên môn khá, giỏi, chuyên ngành Công nghệ thông tin, có nguyện vọng công tác lâu dài trong ngành công an*”. Chi tiết tuyển dụng Bộ Công an đề ra, là cần có vị trí Kỹ sư An ninh mạng, tốt nghiệp ngành Công nghệ Thông tin có kiến thức về hệ thống mạng, kỹ năng tiếng Anh tốt.

“Lực lượng 47, với 10,000 nhân viên đấu tranh trên mạng, là vũ khí mới trên mặt trận Không gian Mạng chống lại quyền tự do ngôn luận tại Việt Nam.”

“Lực lượng 47” của Bộ Quốc phòng là vũ khí mới, tăng cường quân đoàn **“Dự Luận viên”** mạng của nhà cầm quyền Cộng sản được trả lương làm công tác tổ giác những kẻ

¹¹ Hơn 10.000 người trong 'Lực lượng 47' đấu tranh trên mạng, Tuổi Trẻ, 25.12.2017.
<https://tuoitre.vn/hon-10-000-nguoi-trong-luc-luong-47-dau-tranh-tren-mang-20171225150602912.htm>

dùng trực tuyến nói lên quan điểm của họ, hoặc bình luận để bóp méo sự thật theo luận điệu của nhà nước độc đảng. Việt Nam đã bắt chước khuôn mẫu của Trung quốc thực hiện từ những năm 2004. Trung quốc gọi là “*người bình luận trên mạng*” nhưng nhân dân Trung quốc thì ghét bọn viết thuê chửi mướn này nên gọi chúng là “*Đảng viên 50 xu*”. Vì thuở ấy Bắc Kinh trả 5 hào cho một lời bình luận của *Dư luận viên* chống giới bất đồng chính kiến. Ngày nay, công tác chống phá các mạng truyền thông xã hội còn tân tiến hơn với việc sử dụng “bots” (kỹ thuật lan truyền siêu tốc độ tìm kiếm dữ liệu đánh phá, gửi tin tặc hàng nghìn / triệu lần phá cam máy vi tính, hay tung bài viết mao tin (Fake news) theo luận điệu của nhà nước độc tài), Bản báo cáo năm 2017 của tổ chức Freedom House “*Tự do trên Net*” cho biết Việt Nam là một trong 30 quốc gia trên thế giới trả tiền lương cho Dư Luận viên bình luận chính trị và sử dụng “bots” tấn công các nhà hoạt động và đi trước trong lịch đánh phá dân chủ. Báo cáo viết “*những tác dụng kỹ thuật lan truyền siêu tốc độ chống giới hoạt động dân chủ và xã hội dân sự mang sức tàn phá kinh khiếp*.”¹²

Các nhà hoạt động ở Việt Nam cho biết nhiều Trang nhà bị tin tặc hay DDoS¹³ tấn công trong tháng 11 năm 2017. Tháng 5 năm 2017, Trung Tướng Nguyễn Danh Cộng, Chủ nhiệm Văn phòng Bộ Công an cho biết Bộ “*đã thành công khoá chặt hàng nghìn trang nhà và blogs đăng tải những nội dung sai trái, phản động*.”¹⁴

Bộ Công an đã chuẩn bị Dự thảo Luật An Ninh Mạng trình Quốc hội thảo luận, mang nhiều giới hạn nghiêm trọng cho Tự do Internet tại Việt Nam. Dự thảo đã tham khảo Bộ Công an để có nhiều quyền lực rộng rãi về việc quản lý an ninh mạng, kiểm soát “nội dung cấm đoán” và “các hoạt động chống đối chính quyền” cũng như giám sát các hoạt động an ninh mạng của các dịch vụ cung cấp viễn thông và Internet. Đề xuất ở khoản 4, Điều 34, đang gây bất bình trong dư luận trong và ngoài nước, qui định rằng: “*Các doanh nghiệp nước ngoài khi cung cấp dịch vụ viễn thông, Internet tại Việt Nam phải tuân thủ pháp luật, tôn trọng chủ quyền, lợi ích, an ninh quốc gia Việt Nam, có giấy phép hoạt động, đặt cơ quan đại diện, máy chủ quản lý dữ liệu người sử dụng Việt Nam trên lãnh thổ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam...*”.

Theo quy định của Dự thảo Luật An ninh mạng này, tất cả các dịch vụ của nước ngoài đang cung cấp tại Việt Nam hiện nay như Google, Facebook, Viber, Skype,... buộc phải có giấy phép hoạt động, có cơ quan đại diện, có đặt máy chủ quản lý dữ liệu người dùng ở Việt Nam mới được cung cấp dịch vụ tại Việt Nam.

Xử phạt hành chính việc gây « Tai hại » trên Facebook

Tháng 6 năm 2017, Bộ Thông tin và Truyền thông công bố đang chuẩn bị cuộc điều chỉnh để áp đặt việc phạt tiền từ 50 triệu đồng VN (2,200 Mỹ kim, tương đương mức thu nhập

¹² Michael J. Abramowitz, Chủ tịch tổ chức Freedom House. Xem 2017 Báo cáo về “Freedom on the Net”

¹³ DDoS - Chữ viết tắt của “a Distributed denial-of-service” (Dịch vụ phân phối tin phủ quyết) tấn công liên tục trên trực tuyến, được biết dưới danh từ botnet, sử dụng ô ạt tin mao bản vào các trang nhà hay trang mạng làm tê liệt máy vi tính người sử dụng

¹⁴ “Bộ Công an phá hủy 123 băng cướp tội phạm nguy hiểm trong tháng 5”, VTC News, 18.5 2017

đầu người hàng năm tại Việt Nam) cho những ai sử dụng truyền thông để phát tán « *thông tin sai lệch hay phỉ báng nhằm vu cáo cá nhân hay tổ chức* ». Facebook là mạng xã hội được yêu chuộng nhất, Việt Nam đứng hàng thứ 7 trong các quốc gia có số lượng đông Facebook. Tháng giêng năm 2017 Bộ Thông tin và Truyền thông gửi thư luân lưu đến các trang Facebooks có số lượng hơn một triệu giao lưu tại Việt Nam yêu cầu cộng tác với nhà cầm quyền để chặn đứng các nội dung « độc hại », và yêu cầu Google gỡ bỏ 2,200 clips video của họ trên Youtube bị đánh giá là « bôi xấu và vu cáo lãnh đạo Việt Nam », Google đã gỡ bỏ 1,300 clips như vậy vào tháng Tư năm 2017. Các nhà hoạt động nhân quyền tại Việt Nam rất quan ngại cho việc ngăn chặn nội dung như thế, không chỉ giới hạn vào các chủ đề khiêu dâm hay kích động căm thù, mà còn lan sang lĩnh vực phê phán chính quyền hay kêu gọi cho dân chủ và nhân quyền.

Luật mới về Tiếp cận Thông tin

Luật Tiếp cận Thông tin sẽ có hiệu lực kể từ ngày mùng 1 tháng 7 năm 2018, dấy lên mối quan tâm nghiêm trọng về tự do bày tỏ ý kiến và quyền được biết, hay quyền cá nhân tiếp cận thông tin do nhà cầm quyền nắm giữ. Dự thảo luật này năm 2015 đã bị Trung Tâm Pháp Luật và Dân Chủ Canada phê phán kịch liệt, và đã đặt Việt Nam vào hạng chót (thứ 93 trên 102 quốc gia) trên bảng vị các quốc gia cho phép tiếp cận thông tin hợp pháp. Trên và trước, quyền công dân được tiếp cận thông tin không được xem như quyền cố hữu tại Việt Nam, nhưng chỉ hiện hữu khi luật được điều chỉnh.

Hơn nữa, Luật chẳng đếm xỉa pháp lý hiện hữu, mà chỉ quy định một số điều kiện để giới hạn việc tiếp cận thông tin là điều không thể chấp nhận theo tiêu chuẩn luật quốc tế. Những điều này bao gồm « *bí mật quốc gia* », nhưng không giải thích thế nào là bí mật quốc gia, hay sử dụng các từ ngữ mơ hồ như « *trật tự xã hội và luân lý* », « *an ninh quốc gia* », « *quyền lợi của quốc gia và nhà nước* », hoặc « *tuyên truyền* ». Cần chú ý rằng, chỉ những tài liệu được chính quyền giải mật và những sản phẩm xuất hiện sau khi luật có hiệu lực mới được quyền tiếp cận, không có một thời hạn nào cho biết lúc nào các thông tin được loan tải cho công chúng.

Thêm nữa, **Luật Tiếp Cận Thông Tin** rất mơ hồ và hạn chế, bắt buộc những ai đi tìm kiếm tin tức phải khai rõ lai lịch, tên tuổi, địa chỉ và giấy chứng minh thư hay sổ hộ chiếu, cùng các lý do xin tiếp cận thông tin. Luật cũng không bó buộc cơ quan hành chính phải ghi danh đơn xin tiếp cận thông tin, người công dân sẽ không có trong tay chứng có trưng dẫn khi cần khiếu nại. Cớ bị trừng phạt khá mơ hồ, là “*Sử dụng thông tin bất chính*”.

Cấm Nhà báo tiếp cận các cuộc tranh luận tại Quốc hội

Tháng 7 năm 2017, Ban Thường vụ Quốc hội thông báo kể từ nay trở đi các Nhà báo không được tham dự các cuộc họp của Ban Thường vụ Quốc hội. Quyết định này huỷ bỏ một truyền thống lâu dài mà qua đó các phóng viên, ký giả luôn có mặt theo dõi các cuộc tranh luận ở Quốc hội để làm phóng sự.

Bắt đầu từ ngày công bố hôm 13 tháng 7, các nhà báo chỉ được quyền có mặt trong vòng 5

phút đầu cuộc họp, và ra thông cáo vào cuối buổi họp tường trình « chi tiết » (sic) cuộc tranh luận. Lý do thay đổi được giải thích là để cho Ban Thường vụ Quốc hội có thể thảo luận thoải mái các vấn đề « nhạy cảm » mà không bị rò rỉ « bí mật quốc gia ».

Các tổ chức quốc tế như “Điều 19” (Article 19) đã cực lực tố cáo quyết định này « *đi ngược với các tiêu chuẩn nhân quyền quốc tế về tự do thông tin, và sẽ làm đảo ngược tức khắc việc khôi phục sự minh bạch cho thủ tục Quốc hội Việt Nam* ». Article 19, có trụ sở tại Vương quốc Anh nhấn mạnh rằng « *các nhà báo phải được toàn quyền tiếp cận các cuộc tranh luận tại Quốc hội để tường trình thủ tục pháp lý và việc làm của các đại biểu được bầu. Đây là quyền tự do biểu tỏ và thông tin (Điều 19) và quyền tham dự các công vụ (Điều 25) quy định trong Công ước Quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR), mà Việt Nam đã ký kết* ».

Ngăn cấm Quyền Biểu tình ôn hoà

Tháng 3 năm 2016, Bộ Công an ra Thông tư số 13/2016/TT-BCA nhằm hạn chế và kiểm soát các cuộc biểu tình, đồng thời cho phép công an quyền đàn áp công chúng đến quan sát các phiên tòa xử những nhà hoạt động nhân quyền.

Thông tư số 13 “*Quy định thực hiện nhiệm vụ bảo vệ phiên tòa của lực lượng Công an nhân dân*” do Bộ trưởng Bộ Công an, Đại tướng **Trần Đại Quang** ký ngày 10-3-2016 và sẽ có hiệu lực thi hành từ ngày 24-4-2016. Thông tư hướng dẫn công an nhiệm vụ củng cố lực lượng an ninh nhằm “*bảo vệ tuyệt đối phiên tòa, Hội đồng xét xử, người tiến hành tố tụng, người tham gia phiên tòa và hồ sơ, tài liệu, vật chứng của vụ án*” (Điều 3). Đây là những biện pháp thường tình tại các quốc gia tôn trọng pháp quyền. Riêng Thông tư 13 hàm chứa việc “*Xử lý tình huống tụ tập đông người gây rối trật tự khu vực xử án*” (Điều 14), là điều vi phạm quyền tự do hội họp được Công pháp quốc tế công nhận).

Điều 14 cho phép, nếu quần chúng tụ tập bên ngoài phiên tòa, công an sẽ tuyên truyền, yêu cầu giải tán, nhưng nếu quần chúng không chấp hành, thì công an phải “*khai triển ngay phương án bảo vệ phiên tòa đã được phê duyệt, tập trung lực lượng ngăn chặn hành vi gây rối, cô lập, bắt giữ người chống đối, chủ mưu, cầm đầu gây rối khi cần thiết*”.

Sử dụng cách giải thích mơ hồ “*gây rối trật tự công cộng*” trong bộ Luật Hình sự Việt Nam (Điều 245), không phân biệt giữa hành vi bạo động với quyền chính đáng tự do bày tỏ ý kiến và tự do hội họp. Do đó, Thông tư 13 gần như cho lực lượng công an toàn quyền đàn áp các cuộc biểu tình và bắt giam các nhà hoạt động nhân quyền, hay phản kháng những phiên tòa xử láo hoặc biểu tỏ tình liên đới với các nhà bảo vệ nhân quyền.

Bộ Công An tiết lộ sự Gia tăng sử dụng Án Tử hình

Một bản báo cáo đưa lên trang nhà của Bộ Công An hồi tháng 3 năm 2017 – theo các nhà hoạt động nhân quyền tại Việt Nam là do bất cẩn mà đưa lên – , tiết lộ con số 429 tù nhân bị hành quyết trong thời gian từ tháng 8 năm 2013 đến tháng 6 năm 2016. Số liệu này đặt Việt Nam vào hàng thứ 5 trên danh sách các quốc gia xử án tử hình cao nhất sau Trung quốc, Iran, Pakistan, Saudi Arabia, cao hơn cả Hoa Kỳ trong năm 2015. Theo tổ chức Ân

Xá Quốc tế¹⁵, Việt Nam thi hành án tử hình cao vào hàng thứ 3 trong thế giới, sau Trung quốc và Iran.

Bản “Báo Cáo Tổng kết 05 năm thi hành Luật Thi hành án hình sự trong Công an nhân dân (05/BC-BCA-C81) ghi ngày 4 tháng giêng năm 2017, cho một cái nhìn khủng khiếp về việc sử dụng án tử hình tại Việt Nam trong thời gian 5 năm (2011-2016), kể từ khi Luật Thi hành án hình sự được Quốc hội thông qua và chính phủ ban hành Nghị định số 82/2011/NĐ-CP quy định về thi hành án tử hình bằng hình thức tiêm thuốc độc¹⁶. Để đối phó với số lượng hành quyết lớn, bản Báo Cáo cho biết 5 khu thi hành án tử hình mới được xây thêm bổ túc cho 5 trại hiện hữu ở Hà Nội, Tp Hồ Chí Minh, Nghệ An, Sơn La, và Đắk Lắk, cũng như cấp tốc tổ chức tập huấn về thi hành án tử hình bằng tiêm thuốc độc cho cán bộ công an.

Bản báo cáo tiết lộ những chi tiết hiếm có về số liệu án tử hình và sự hành quyết tại một quốc gia như Việt Nam Cộng sản, và hoàn cảnh người tù trong các xà lim tử tù. Những thông tin này không hề được công bố vào những năm 2004, thời Việt Nam xem thống kê án tử hình như « *bí mật quốc gia* ». Theo phúc trình cho biết, 681 tù nhân chờ ngày hành quyết vào tháng 6 năm 2016, 80 tù nhân đang chờ xét lại vì vụ xử sai lầm, và 36 tù nhân chết trong xà lim tử tù trong vòng 5 năm.

Số lượng người chết cao do Bộ Công an thông báo xác nhận mối quan tâm của giới truyền thông về nạn tự tử gia tăng trong các xá lim tử tù, đứng vào hàng thứ 12 trên bảng vị thế giới. Tù nhân không được báo trước ngày giờ hành quyết, nhiều tù nhân muốn chết sớm hơn là sống trong chờ đợi chẳng biết ngày thi hành án. Như trường hợp Nguyễn Tiến Công, 35 tuổi, tự tử trong xà lim hồi tháng 6 năm 2013 ở Hải Phòng. Phúc trình ghi nhận là nhiều tù nhân không có khu vực đặc biệt dành cho kẻ bị án tử hình, nguyên nhân là « *quản lý tù nhân phức tạp* ».

Báo Cáo cho biết trong thời gian từ 2011 đến 2016, có 261,840 (Hai trăm sáu mươi một nghìn tám trăm bốn mươi) người tù đã nhận được sự huấn luyện trong các “Trung tâm dạy nghề” từ ngữ mà các nhà hoạt động nhân quyền hiểu như sự cưỡng bức lao động. Thêm nữa, số

Nhà thi hành án tử hình bằng tiêm thuốc độc tại Hà nội

¹⁵ Án Tử hình trong năm 2016 : Sự kiện và Số liệu – <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2017/06/death-penalty-2016-facts-and-figures/>

¹⁶ Án Tử hình tại Việt Nam, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, Phúc trình công bố tại Hội nghị Thế giới Chống Án Tử hình lần thứ 6 tại Oslo, tháng 6 năm 2016 – <http://queme.org/app/uploads/2016/06/The-Death-Penalty-in-Vietnam-VCHR-2016-pdf>

2,812 thi hài hay tro của tù nhân đã được thân nhân thu nhận, gợi ý về số lượng người chết trong giai đoạn tạm giam quá cao so với số lượng tù nhân toàn quốc chỉ là 150,000 theo số liệu nhà nước.

Tra tấn và Chết trong Đồn bắt Công an

Từ chu kỳ kiểm điểm UPR Việt Nam lần thứ hai, nhiều phúc trình báo động về số lượng tù nhân chết khi bị tạm giam trong đồn bắt Công an. Blogger nổi danh Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Mẹ Nấm, đã nghiên cứu và thu tập thành tài liệu mang tên “*Stop Police killing civilians – SKC*” («Công an hãy chấm dứt giết dân») đưa ra 31 trường hợp như thế, căn cứ theo báo chí nhà nước. Đây là một trong những Tài liệu công an tìm được khi khám nhà và sử dụng như bằng chứng để kết án bà về tội «*tuyên truyền chống Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*». Bà đã bị kết án 10 năm tù giam trong một phiên toà bất chính hôm 29 tháng 6 năm 2017.

Tử thi ông Nguyễn Hữu Tấn sau khi Công an đã khâu vá vết cắt ở cổ

Ngày 3 tháng 5 năm 2015, tin đồn Hoà Hảo **Nguyễn Hữu Tấn** chết trong đồn Công an tỉnh Vĩnh Long, chỉ vài giờ sau khi bị bắt vì tội «*tuyên truyền chống Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*» (Điều 88). Nhà cầm quyền quả quyết ông Tấn cắt cổ tự tử bằng dao rọc giấy. Tuy nhiên, vết thương của ông gợi ý cho cuộc tra tấn nơi đồn tạm giam, và lối giải thích xem như «*bằng chứng*» tự tử của công an không nhất quán và mâu thuẫn.

Sau cái chết ông của Tấn, công an áp lực thân phụ là ông Quang để họ giải nghiệm tử thi con ông trong tù. Ông Quang từ chối và yêu cầu mang xác con về nhà. Công an giao trả tử thi đã được tắm rửa và khâu vá vết cắt ở cổ họng. Công an vít chặt hòm trước khi trao trả gia đình. Khi gia đình muốn chụp hình xác con, công an liền ngăn chặn và tịch thu điện thoại. Công an hăm dọa bắt và truy tố tất cả thành viên trưởng thành trong gia đình về tội hành động chống Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa.

Năm 2015, **Đỗ Đăng Dư**, 17 tuổi, còn mạnh khoẻ khi bị bắt tại Hà Nội, công an tố cáo ăn cắp khoảng 2 triệu VNĐ. Vài tuần sau, anh ta bị hôn mê. Khởi đầu công an nói rằng những vết thương nặng ở đầu và chân làm anh té ngã trong phòng tắm, nhưng gia đình thì nói thân thể anh bầm dập và bị thương khắp nơi, cho rằng anh đã bị tra tấn khi tạm giam. Vài ngày sau Dư chết trong nhà thương tù. Một tháng sau, hai người trong gia đình luật sư bị 8 người mang mặt nạ vào nhà tấn công. Có nhiều phúc trình trên báo chí nhà nước về những cái chết đáng ngờ.

Đàn áp các Nhà hoạt động hợp tác với các cơ cấu LHQ

Việt Nam chấp nhận những khuyến cáo cổ vũ mọi diễn viên xã hội dân sự cứu nguy môi sinh, kể cả những ai hợp tác với các cơ cấu quốc tế. Thế nhưng, một số nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền đã bị đàn áp sau UPR tháng 2 năm 2014. Trong phúc trình thường niên về

đàn áp các nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền tháng 8 năm 2014, Tổng Thư ký LHQ ông Ban Ki-moon đã nêu lên trường hợp **Lê Công Cầu** ở Việt Nam¹⁷ :

« Ngày 19 tháng 5 năm 2014, bốn Báo cáo viên Đặc biệt LHQ lên tiếng tố cáo những hành động hăm dọa và trả đũa ông Lê Công Cầu, lãnh đạo tổ chức Gia Đình Phật tử. Ông Cầu tham dự bằng một thông điệp Video tổ chức cạnh Hội nghị LHQ với chủ đề « Những tiếng nói xã hội dân sự bị cấm đoán » [do Liên Đoàn Quốc tế Nhân quyền và Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam tổ chức, chúng tôi chú] hôm 4 tháng 2 năm 2014, trước khi cuộc UPR khai mạc. (...) Ông Cầu đã bị bắt lại hôm 16 tháng 2 năm 2014 và đưa về đồn Công an ở Phường Trường an [Huế], ở đây ông bị thẩm vấn về sự kiện Video nói trên. Ngày 13 tháng 4 năm 2014, ông Cầu được viên chức Công an Thừa thiên - Huế thông báo là ông bị quản chế trong thời gian ông còn trong vòng điều tra».

Cuộc Hội luận tại LHQ do FIDH và VCHR tổ chức với sự bảo trợ của Amnesty International và Human Rights Watch, tháng 2 năm 2014, cùng loan tải thông điệp video của Lê Công Cầu và Đức Tăng thống Thích Quảng Độ

Công an Bạo hành và Xâm phạm Thân thể

Giữa ba năm, từ 2014 đến 2017, những cuộc đụng độ với công an thường phục bạo hành, tấn công thân thể hay bọn côn đồ được công an thuê mướn ngày càng gia tăng trên thang bậc chưa từng thấy. Hàng trăm hình ảnh, videos YouTube và phóng sự do những nạn nhân bị tấn công đưa lên Facebook cá nhân hay mạng xã hội. Nhà cầm quyền chối bỏ việc công an tham dự các cuộc tấn công này, trong khi các nạn nhân đã nhận ra những kẻ hành hung họ là viên chức công an có mặt trong các cuộc thẩm vấn.

Cuộc bạo động gia tăng được tổ chức Human Rights Watch thu tập trong một phúc trình công bố hồi tháng 6 năm 2017. Dù rằng đa số các vụ tấn công của bản phúc trình xảy ra trong năm 2016, các xã hội dân sự và truyền thông tại Việt Nam cho biết các cuộc tấn công đã gia tăng trong năm 2017.

Hình ảnh, videos, và các phúc trình chứng minh những cuộc bạo hành các nhà hoạt động nhân quyền, các tín đồ tôn giáo tại các thành phố Hà Nội, Hồ Chí Minh, Tây nguyên, Nghệ An, Hà Tĩnh, Vũng Tàu, Thừa thiên – Huế và nhiều nơi khác. Riêng trong cuộc đụng độ hôm 18 tháng 8 năm 2017, 15 bạn hữu và thân nhân của nhà bất đồng chính kiến Lê Đình Lượng, bị công an Vinh hành hung khi họ đến trại tù hỏi thăm tin tức ông Lượng. Sáu người trong họ bị giữ lại thẩm vấn và tiếp tục bị đánh đập. Trong nhiều trường hợp, các nhà hoạt động bị bắt cóc vắt vào xe, kẻ bắt cóc mang

Mục sư Nguyễn Trung Tôn sau khi bị hành hung tháng 2 năm 2017

¹⁷ “Hợp tác với LHQ, các thành viên đại diện và cơ cấu trên lĩnh vực Nhân quyền”, 27 tháng 8 năm 2014.

mặt nạ, đánh đập tàn nhẫn, cướp điện thoại cầm tay, ví tiền và các vật dụng tùy thân, rồi bỏ lại họ nằm trơ. Đây là trường hợp xảy ra cho Mục sư **Nguyễn Trung Tôn** và đồng sự **Nguyễn Viết Tứ** tại tỉnh Quảng Bình tháng 2 năm 2017 ; **Trần Hoàng Phúc** và **Huỳnh Thanh Phát** tại Nghệ An trong tháng 6 năm 2017 ; hay Luật sư **Nguyễn Văn Đài** tháng 12 năm 2015.

Hăm dọa, Cảnh cáo và Hạn chế quyền đi lại

Nhà bảo vệ nhân quyền Trần Thị Nga bị côn đồ do công an thuê đánh đập năm 2014, tay chân bị gãy.

Công an cũng sử dụng cảnh cáo, hăm dọa để ngăn cản tín đồ các tôn giáo độc lập như trường hợp Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV) và Hoà Hảo, khi họ đến tham dự các lễ cầu nguyện hay tôn giáo. Trong dịp Đại lễ Vesak (Phật đản), công an đi ruồng sục tư gia tín đồ, cảnh cáo con cái họ sẽ bị đuổi học, họ sẽ mất việc làm, nếu họ tiếp tục đến sinh hoạt tại các chùa của « *bọn phản động* » Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Tháng 5 năm 2017, công an đe dọa và sách nhiễu

các thành viên Gia Đình Phật tử Việt Nam như **Lê Văn Khá**, **Lê Văn Thọ**, **Văn Đình Tất**, **Trương Phiên** và các huynh trưởng hay đoàn viên khác đến tham gia cấm trại.

Trong một vài trường hợp, các nhà hoạt động còn bị hăm dọa giết. Công an thường phục hăm dọa cựu tù nhân chính trị **Lê Quốc Quân** hôm 8 tháng 6 năm 2017, một ngày sau khi đến gặp Thượng nghị sĩ Hoa Kỳ John McCain chia sẻ thông tin vi phạm nhân quyền tại Việt Nam. Luật sư **Võ An Đôn**, người bào chữa cho nhiều nhà hoạt động nhân quyền, kể cả Mẹ Nấm, cũng bị bọn « côn đồ do công an thuê mướn » hăm dọa giết từ, hoặc bị nhà cầm quyền sách nhiễu thường xuyên, kể cả bị kiểm toán sổ sách tài chính văn phòng luật của ông. Hôm 26 tháng 11 năm 2017, Luật sư Đoàn tỉnh Phú Yên thu hồi thẻ luật sư của ông 3 ngày trước phiên xử Nguyễn Ngọc Như Quỳnh. Ông mất quyền bào chữa cho Mẹ Nấm, Tòa phúc thẩm đã lên án bà 10 năm tù giam.

Hạn chế quyền đi lại, trong nước cũng như ra nước ngoài, là khía cạnh khác của những không gian tự do bị khép kín nhấm vào các xã hội dân sự tại Việt Nam. Lãnh đạo Gia Đình Phật tử thuộc

HT Thích Thanh Quang (UBCV) và Tổng Thư ký Lê Công Cầu bị công an thường phục bạo hành tấn công (hình ảnh trích từ Video của Lê Công Cầu cung cấp cho cuộc Hội luận nhân dịp LHQ kiểm điểm UPR năm 2014).

Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV), ông Lê Công Cầu và Viện trưởng Viện Hoá Đạo, Hoà thượng Thích Thanh Quang bị cầm vào Saigon gặp gỡ Phái đoàn Ngoại giao Úc theo lời mời. Tháng 5 năm 2017, công an Thừa thiên - Huế ngăn chặn không cho Lê Công Cầu đi Saigon theo lệnh gọi của Đức Tăng Thống Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV), Thích Quảng Độ. Ông Cầu đã phản đối bằng cuộc tuyệt thực một tuần lễ. Tháng 6 năm 2017, nhà hoạt động Công đoàn Đỗ Thị Minh Hạnh bị cầm sang Úc thăm mẹ đau nặng.

Giới Bất đồng Chính kiến bị Xuất cảnh, Lưu đày và Đàn áp

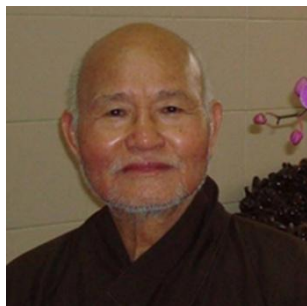
Kể từ chu kỳ kiểm điểm UPR lần thứ 2, Việt Nam gia tăng bắt bớ và xử án các nhà hoạt động dân sự. Chẳng có ai bị kết tội vì sử dụng bạo động. Tất cả họ bị giam giữ vì biểu tỏ ôn hoà đức tin tôn giáo hay chính trị của họ.

Trong vài trường hợp, Việt Nam đã « xuất cảnh » giới bất đồng chính kiến, cho phép ra tù trước thời hạn với điều kiện họ chấp thuận ra nước ngoài. Mục sư Lutheran **Nguyễn Công Chính** được trả tự do trong trường hợp như thế hôm 28 tháng 7 năm 2017 trước thời hạn tù 11 năm, với điều kiện ông rời nhà tù là phải lấy ngay máy bay sang Mỹ. Nếu về lại Việt Nam, Mục sư Chính sẽ phải tiếp tục hoàn tất án tù.

Những trường hợp khác, người bất đồng chính kiến phải chấp nhận lưu đày. Hôm 25 tháng 7 năm 2017, blogger cựu tù nhân người Pháp gốc Việt, **Phạm Minh Hoàng** bị tước quốc tịch Việt để lưu thân sang Pháp. Đến Paris, ông tả cảnh công an phong toả nhà ông ở Saigon, bắt đưa ông đi không một lời báo trước. Ông chỉ được phép gặp viên chức toà Lãnh sự Pháp làm thủ tục nhập cảnh, không có được một phút nói lời từ giả vợ ông, bà Lê Thị Kiều Oanh.

Trong nhiều trường hợp, Việt Nam sử dụng đàn áp chính trị hay bắt bớ tùy tiện để bịt miệng các lời chỉ trích và đàn áp giới bất đồng chính kiến. Sau đây là một số tiêu biểu những nhà bất đồng chính kiến nổi danh bị giam tại Việt Nam vì ôn hoà đòi hỏi tự do tôn giáo, nhân quyền hay dân chủ tại Việt Nam.

Các nhà Hoạt động bảo vệ Nhân quyền và Bloggers bị giam giữ

**Đại lão Hoà thượng
Thích Quảng Độ, Tăng
thống GHPGVNTN**

Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, 89 tuổi, người tù vì lương thức bị giam giữ dài năm nhất tại Việt Nam, hiện còn quản thúc không thông qua xét xử từ năm 2001 tại Thanh Minh Thiền Viện ở Tp Hồ Chí Minh (Saigon). Tăng Thống Giáo hội không được nhà nước thừa nhận, là *Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV)*. Trước đó, năm 1978, Hoà thượng bị giam tại Nhà tù Phan Đăng Lưu, rồi lưu đày về quê quán tỉnh Thái Bình 10 năm, sau đấy bị giam tại Trại Ba Sao và nhà tù Thanh Liệt gần Hà Nội – tổng cộng hơn ba mươi năm tù đày chỉ vì ôn hoà đòi hỏi tự do tôn giáo, nhân quyền, dân chủ.

Hoà thượng bị mất quyền công dân, mọi giao tiếp bị theo dõi. Tháng 5 năm 2017, ngài bảo người phụ tá, Lê Công Cầu, chuẩn bị đưa ngài ra Huế, ở miền Trung, để thăm viếng

các Tổ đình. Điện thoại bị công an nghe lén, ông Cầu bị công an bắt đi « làm việc » và công an chỉ thị « *Huế không muốn có mặt ông Quảng Độ* ».

Đức Tăng Thống Thích Quảng Độ đã được các nhân vật quốc tế đề cử ứng viên Giải Nobel Hòa Bình suốt 16 năm ròng, ngài được Giải Nhân quyền Quốc tế Rafto tại Vương quốc Na Uy, là học giả, nhà văn, nhà thơ, và nhà lãnh đạo nổi danh của phong trào Dân chủ Việt Nam.

Blogger Nguyễn Hữu Vinh (Anh Ba Sàm)

Nguyễn Hữu Vinh (Anh Ba Sàm), 61 tuổi, một trong những bloggers có ảnh hưởng, bị kết án 5 năm tù giam vì tội « *lợi dụng tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước* » (Điều 258 của Bộ Luật Hình sự). Ông bị bắt tháng 5 năm 2004 bị kết án tại một phiên tòa bất chính tại Tòa án Nhân dân Hà Nội ngày 23 tháng 3 năm 2016 cùng với người phụ tá **Nguyễn Thị Minh Thuý**, bị kết án 3 năm tù giam. Ngày 22 tháng 9 năm 2016, ông được xử kín ở phiên phúc thẩm, Vợ ông, bà Lê Thị Minh Hà, không được thăm nuôi chồng. Nguyễn Hữu Vinh, là cựu sĩ quan công an, đảng viên Đảng Cộng sản trong một gia đình cách mạng. Blog Ba Sàm do ông chủ trương đăng tải tin tức chính trị, kinh tế, văn hoá, xã hội, kể cả tin

tức « nội bộ » đảng, bình luận các viên chức chính quyền và đảng viên Đảng Cộng sản. Blog Ba Sàm được nhiều người yêu thích, có hàng triệu người xem thời ông chưa bị bắt.

Luật sư Nguyễn Văn Đài

Nguyễn Văn Đài, 48 tuổi, Luật sư Nhân quyền, sáng lập phong trào *Hội Anh Em Dân chủ*, bị bắt tại Hà Nội ngày 16 tháng 12 năm 2015 lúc ông chuẩn bị đi gặp Phái đoàn Liên Âu đến Hà Nội tham dự cuộc Đối thoại Nhân quyền Liên Âu – Việt Nam. Ông bị tố cáo tội « *tuyên truyền chống phá Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa* » (Điều 88 của Bộ Luật Hình sự) cùng người phụ tá **Lê Thu Hà**, và bị giam kín suốt 19 tháng ròng tại trại B14 gần Hà Nội. Ngày 30 tháng 7 năm 2017, Bộ Công an tuyên bố Luật sư Đài và người phụ tá sẽ bị tố cáo thêm tội âm mưu lật đổ chính quyền (Điều 79 của Bộ Luật Hình sự, có thể đưa đến tử hình) cùng với 5 người cùng

nhóm. Theo vậy, nếu bị kết án họ sẽ lãnh án tù từ 12 đến 20 năm, chung thân, hoặc tử hình. Trước đó Nguyễn Văn Đài đã trải qua 4 năm tù (2007-2011) chiếu Điều 88 Bộ Luật Hình sự vì đã cố vấn pháp lý cho các cộng đồng tôn giáo, các người hoạt động nhân quyền, và tổ chức các khoá học nhân quyền. Năm 2017 ông được Giải Nhân quyền của Hội Luật gia Đức. Việt Nam không cho phép vợ ông sang Đức lãnh giải thay.

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh tại phiên tòa, 29.6.2017

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, 38 tuổi, biệt hiệu Mẹ Nấm (lấy từ tên con), một trong những bloggers và nhà hoạt động nhân quyền nổi danh, bị Tòa án Nhân dân Khánh Hoà kết án 10 năm tù giam hôm 29 tháng 6 năm 2017 vì tội « *tuyên truyền chống phá Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa* » (Điều 88 của Bộ Luật Hình sự). Án lệnh giữ nguyên tại phiên phúc thẩm hôm 30 tháng 11 năm 2017. Bà bị bắt ngày 10 tháng 10 năm 2016. Công an bắt sau khi điều tra trong số 400 bài viết bà đưa lên Facebook và mạng xã hội (trên 1,180 trang), cùng tài liệu mang tên « *Công an hãy chấm dứt giết Dân* » trình bày 31 trường hợp cụ thể bị chết khi tạm giam trong đồn Công an. Công an Khánh Hoà nói bà « *đưa ra*

các chứng cứ tiêu cực, phiên diện làm hoang mang lòng dân và giảm mất lòng tin vào Đảng Cộng sản ». Bà Như Quỳnh bị bắt lần đầu năm 2009, là một trong những nhà hoạt động nhân quyền đầu tiên sử dụng Internet và mạng xã hội thông tin về các vi phạm nhân quyền. Năm 2015, bà được tổ chức Thụy điển « *Bảo vệ Xã hội Dân sự* » vinh danh « *Người Bảo vệ Trong Năm* », và được giải « *Người Phụ nữ Can đảm Thế giới* » của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ hồi tháng 3 năm 2017. Bà sống đơn độc với hai con nhỏ. Tháng 7 năm 2017 mẹ bà được đến thăm bà 10 phút. Mẹ con chuyện trò bị thu phim, quản giáo bắt im ngay khi bà than thở đời sống khắc nghiệt trong tù. Mẹ bà cho biết sức khoẻ Như Quỳnh hao mòn nơi trại giam, và con bà không nhận được thực phẩm, thuốc men bà gửi vào. Ý Kiến ngày 30-5-2017 của Tổ Hành động chống Bắt bớ trái phép của LHQ tuyên bố rằng Nguyễn Ngọc Như Quỳnh bị giam giữ tùy tiện và kêu gọi trả tự do tức khắc cho bà¹⁸.

Trần Thị Nga on the day of her arrest, 21.1.2017

Trần Thị Nga, 40 tuổi, người chỉ trích thẳng thắn nhân quyền, quyền công nhân, và hoạt động cho Dân oan, bị kết án 9 năm tù giam và 5 năm quản chế trong cuộc xử một ngày tại Toà án Nhân dân Hà Nội hôm 25 tháng 7 năm 2017. Án lệnh giữ nguyên tại phiên phúc thẩm hôm 22 tháng 12 năm 2017. Bản án tung ra một tháng sau vụ xử Nguyễn Ngọc Như Quỳnh với cùng tội danh « *tuyên truyền chống phá Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa* ». Công an ngăn không cho chồng và các con bà, cùng bạn bè thân thuộc và nhà báo độc lập dự phiên xử. Trần Thị Nga bị bắt ngày 21 tháng giêng năm 2017 tại tư gia ở Phủ Lý miền Bắc. Là mẹ của 4 con, cháu nhỏ nhất mới 4 tuổi. Bà không ngừng bị hăm dọa, sách nhiễu, giam giữ, thẩm vấn, và xâm phạm thân thể vì những hành động cho nhân quyền của bà. Tháng 5 năm 2014, một nhóm 5 người tấn công bà bằng thanh sắt, đánh gãy tay và chân bà. Sức khoẻ bà trong tù sa sút do hậu quả bị hành hung năm 2014. Theo luật sư bào chữa bà, bà bị từ chối chăm sóc y tế trong tù.

Kết luận

Dù đã thông qua các luật và quy định mới, qua đó có một số đúng theo lời hứa hẹn tại chu kỳ kiểm điểm UPR lần thứ 2, nhưng Việt Nam đã không sửa đổi pháp lý tuân thủ các công ước nhân quyền quốc tế mà Việt Nam tham gia ký kết. Bắt và giam giữ các nhà hoạt động nhân quyền và xã hội dân sự vì họ « *vi phạm luật pháp* » không là sự biện giải. Như Tổ Hành động Chống Bắt bớ trái phép của LHQ tuyên bố, luật pháp quốc gia phải tương hợp với các điều luật ghi trong Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền và những Công ước Việt Nam ký kết. « *Dù rằng việc giam giữ phù hợp với luật pháp quốc gia, Tổ Hành động Chống Bắt bớ trái phép của LHQ phải được bảo đảm rằng luật pháp quốc gia này tương hợp với các điều luật quốc tế*¹⁹ ».

¹⁸ UNWGD Opinion A/HRC/WGAD/2017/27, 78th session, April 19-28, 2017, May 30, 2017

¹⁹ Opinion 27/2017, UN Working Group on Arbitrary Detention, A/HRC/WGAD/2017/27, 64th session, 27-31 August 2012

Việt Nam đã không chu toàn cho việc xây dựng môi trường hoạt động cho xã hội dân sự. Chẳng những nhắm mắt mà còn cổ vũ cho công an gia tăng bạo hành và thuê bọn côn đồ thấp tùng công an mặc thường phục tấn công thân thể những người hoạt động xã hội dân sự và gia đình họ, ngay cả trước sự chứng kiến của sĩ quan công an. Những kẻ vi phạm bạo hành không bị truy tố trước pháp luật.

Việt Nam đã không chu toàn việc thăng tiến tự do tôn giáo hay tín ngưỡng vì bất chấp quan điểm các cộng đồng tôn giáo, tiếp tục duy trì cơ chế đăng ký trái chống với Điều 18 trong Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR). Những tín đồ thuộc các cộng đồng tôn giáo không được nhà nước thừa nhận tiếp tục bị hăm hại và không được pháp luật bảo vệ.

Các chính sách và thực hành trong ba năm qua là chủ trương khép kín không gian sinh hoạt dành cho các xã hội dân sự. Sử dụng bạo hành công an, kiểm duyệt, sách nhiễu, hăm dọa và dùng luật pháp để kiềm chế hoạt động nhân quyền, đồng thời vi phạm những gì Việt Nam cam kết như thành viên quốc gia đối với các Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR), Công ước quốc tế về Kinh tế, Xã hội và Văn hoá (ICESCR), cũng như nhiều công ước nhân quyền LHQ khác.

10 điều Khuyến thỉnh Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam thôi thúc Việt Nam hãy :

- Trả tự do tức khắc và vô điều kiện cho các nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền, bloggers, nhà báo, các nhà bất đồng chính kiến tôn giáo hay chính trị bị bắt giam vì hành xử chính đáng quyền biểu tỏ ôn hoà chính trị, ý kiến hay tôn giáo tín ngưỡng ;
- Chấm dứt chế độ kiểm duyệt, theo dõi, bạo hành, và mọi hành động sách nhiễu kể cả mức độ pháp lý, chống những nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền ; tuân thủ các điều luật quy định trong Tuyên ngôn Quốc tế Bảo vệ những Người đấu tranh cho Nhân quyền năm 1998 và mời Báo cáo viên Đặc biệt LHQ về Tự do Ngôn luận, Báo cáo viên Đặc biệt LHQ về Bảo vệ các nhà hoạt động Nhân quyền đến quan sát Việt Nam ;
- Thực hiện những khuyến cáo của Hội đồng Nhân quyền LHQ bằng cách đưa pháp lý Việt Nam tuân thủ pháp lý nhân quyền quốc tế, và bãi bỏ tức khắc tất cả những luật pháp hạn chế việc hành xử được nhân quyền quốc tế công nhận ; đặc biệt, sửa đổi hoặc bãi bỏ cách định nghĩa mơ hồ về các điều luật trong chương « an ninh quốc gia » của Bộ Luật Hình sự mới sửa đổi ;
- Tố cáo công khai bạo hành thân thể, hăm dọa và mọi hình thức sách nhiễu chống các bloggers, xã hội dân sự, các nhà hoạt động nhân quyền và tín đồ các tôn giáo không được thừa nhận ; điều tra những hành xử bạo hành để trừng phạt kẻ vi phạm, kể cả các sĩ quan ra lệnh hoặc dung túng sự bạo hành ;

- Bảo đảm quyền tiếp cận thủ tục pháp lý, kể cả quyền xét xử công minh ; bị cáo phải được tiếp cận luật sư để chuẩn bị cuộc bào chữa ; luật sư bào chữa phải được hiện diện tại phiên xử ; bị cáo có toàn quyền ăn nói để bào chữa cho mình ;
- Tuân thủ Tiêu chuẩn Quy tắc Tối thiểu của LHQ về cung cách Đối xử với Tù nhân, cũng gọi là Quy tắc Nelson Mandela; bãi bỏ cưỡng chế lao động và chấm dứt tra tấn, ngược đãi tù nhân trong thời gian tạm giam ;
- Sửa đổi Luật Tín ngưỡng và Tôn giáo để bảo đảm việc tuân thủ Điều 18 trong Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR), ; bảo đảm quyền sinh hoạt tự do tôn giáo của **Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất** (UBCV) và mọi tổ chức tôn giáo khác không được thừa nhận ; sửa đổi mọi pháp lý hạn chế quyền tự do tôn giáo hay tín ngưỡng ;
- Bảo đảm tự do truyền thông, cho phép xuất bản báo chí độc lập và chấm dứt mọi trừng phạt và sách nhiễu nhà báo và công dân biểu tỏ ôn hoà quan điểm thông qua truyền thông in ấn, Internet hay phát thanh ;
- Thông qua Luật Lập hội bảo đảm quyền lập hội ngoài khuôn khổ Đảng Cộng sản ; thẳng tiến khung pháp lý, hành chánh và công khổ giúp cho các tổ chức Phi chính phủ hoạt động không bị trở ngại, và qua đó cổ vũ xã hội dân sự ra đời mạnh mẽ tại Việt Nam ;
- Tuân thủ Dự thảo Đạo Luật An Ninh Mạng tương hợp với Điều 19 trong ICCPR về Tự do Ngôn luận.

Phụ lục I : Những Khuyến cáo chủ yếu về xã hội dân sự và các quyền dân sự và chính trị do các quốc gia thành viên LHQ yêu sách tại Chu kỳ kiểm điểm UPR Việt Nam lần 2 năm 2014

Số	Quốc gia	Khuyến cáo	Việt Nam hồi đáp
1.	Na Uy	143.2 - Việc thi hành Hiến pháp Điều 69 [về quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, quyền được thông tin, quyền tập hợp, quyền lập hội và biểu tình], bảo đảm sự tuân thủ nghĩa vụ đối với Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) ;	Chấp nhận
2	Vương quốc Bỉ	143.4 - Bảo đảm bất cứ luật nào chi phối Internet phải tuân thủ nghĩa vụ nhân quyền quốc tế trong cương vị Việt Nam là quốc gia thành viên tham gia ký kết Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) ;	Chấp nhận
3	Bhutan	143.44 Thăng tiến ý thức và sự hiểu biết cho nhân dân biết rõ các luật và nghị định để họ có thể hành xử các quyền một cách hữu hiệu và thoả đáng ;	Chấp nhận
4	Mexico	143.74 Hồi đáp tích cực các yêu sách của Báo cáo viên Đặc biệt LHQ về sự thăng tiến và bảo vệ quyền tự do quan điểm và tự do ngôn luận được đến thăm Việt Nam ;	Chấp nhận
5	Đức	143.72 Mở rộng lời mời cho tất cả Báo cáo viên Đặc biệt LHQ như dấu hiệu thiện chí hợp tác hoàn mãn với mọi cơ cấu nhân quyền ;	Từ khước
6	Hung Gia Lợi	143.73 Chấp nhận mọi yêu cầu mới hay cũ của các Báo cáo viên Đặc biệt LHQ viếng thăm Việt Nam ;	Từ khước
7	Hòa Lan	143.87 Tích cực chống kỳ thị phụ nữ thông qua nền pháp lý chống bán dâm ; bảo đảm quyền thừa kế đất đai trong Luật Đất đai ; và kiểm chế nạn bạo hành gia đình cũng như vi phạm quyền sinh sản ;	Chấp nhận
8	Chi Lê	143-88 Thông qua luật chống sự kỳ thị nhằm bảo đảm quyền bình đẳng công dân, bất kể khuynh hướng tình dục, hay giới tính ;	Chấp nhận
9	Tunisia	Đẩy nhanh tiến trình xây dựng một cơ chế nhân quyền quốc gia phù hợp Nguyên tắc Paris, và mở rộng lời mời các Báo cáo viên Đặc biệt LHQ đến viếng Việt Nam ;	Từ khước
10	Thụy Điển	143.112 Tuyên bố tạm ngưng trừng phạt bằng án tử hình ; cho đến lúc đó, giảm thiểu ngay những quy định đưa tới án tử hình và công bố thống kê án tử hình tại Việt Nam ;	Từ khước

11	Vương quốc Bỉ	143.113 Công bố thông tin chính xác nhân dạng và số lượng những người bị án tử hình đang ở trong xà lim tử thần ;	Từ khước
12	Thụy Sĩ	143.115 Chấp nhận các ý kiến do Tổ Hành động LHQ Chống Bắt bớ Trái phép đề xuất trả tự do cho chừng 30 người bị bắt giam tùy tiện kể từ sau kỳ kiểm điểm UPR cuối cùng ;	Từ khước
13	Tân Tây Lan	143.116 - Thực hiện những ý kiến do Tổ Hành động LHQ Chống Bắt bớ trái phép đề xuất trả tự do cho những người bị giam tùy tiện ;	Từ khước
14	Đức	143.117 Trả tự do tức khắc cho tất cả tù nhân bị tạm giam tùy tiện và đền bù họ theo yêu cầu của Tổ Hành động LHQ Chống Bắt bớ Trái phép ;	Từ khước
15	Hoa kỳ	143.118 Sửa đổi những điều luật mơ hồ trong chương « an ninh quốc gia » đem dùng để đàn áp các quyền phổ quát, và trả tự do vô điều kiện cho tất cả tù nhân chính trị, như Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ, Lê Quốc Quân, Điều Cày và Trần Huỳnh Duy Thúc ;	Từ khước
16	Austria	143.136 Công bố thông tin về số lượng nhà tù, kể cả các trung tâm tạm giam, cải huấn ma túy do công an, bộ đội, và bộ Lao động xây dựng, về số lượng tù nhân tại các nơi này cũng như mọi hình thức lao động mà người tù phải thi hành ;	Từ khước
17	Đan Mạch	143.151 Bãi bỏ hay sửa đổi các điều luật liên quan đến « an ninh quốc gia » trong Bộ Luật Hình sự để ngăn ngừa các điều luật này đem áp dụng tùy tiện trong mục tiêu dập tắt giới ôn hoà bất đồng chính kiến, các cuộc tranh luận hợp pháp và tự do ngôn luận ;	Từ khước
18	Pháp	143.152 Bãi bỏ hay sửa đổi Bộ Luật Hình sự liên quan tới « an ninh quốc gia », đặc biệt các Điều 79, 88 và 258, nhằm ngăn ngừa các điều luật này sử dụng một cách tùy tiện để cản trở tự do bày tỏ ý kiến, tự do ngôn luận, kể cả tự do Internet ;	Từ khước
19	Ireland	143.173 Bảo đảm phát triển một môi trường an toàn cho các thành viên xã hội dân sự được tự do liên kết và biểu tỏ các quan điểm bằng cách bảo đảm những điều luật pháp lý không được nại có để dập tắt quyền chính đáng và ôn hoà của giới bất đồng chính kiến ;	Chấp nhận
20	Tunisia	143.167 Bảo đảm môi trường cởi mở cho các nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền, nhà báo và các thành viên xã hội dân sự ;	Chấp nhận
21	Canada	143.226 Khai phá những điều có thể hậu thuẫn kỹ thuật, thí dụ thông qua Tổ Hành động Bảo vệ Xã hội dân sự trong Cộng đồng Dân chủ ;	Từ khước

22	Nhật Bản	143.128 Tiếp tục dùng các biện pháp để bảo đảm pháp quyền, kể cả thiết lập hệ thống công lý hình sự lưu tâm đến nhân quyền ;	Chấp nhận
22	Cabo Verde	143.127 Thực hiện nhanh chóng cuộc cải cách hệ thống pháp lý và tăng cường hệ thống văn hoá tôn trọng nhân quyền ;	Chấp nhận
24	Canada	143.133 Lấy những biện pháp cần thiết để bảo đảm cho công dân quyền bình đẳng trước luật pháp, quyền vô tội cho đến khi minh chứng được tội phạm, quyền xét xử công bằng và không bị bắt bớ hay giam giữ tùy tiện ;	Chấp nhận
25	Luxembourg	143.134 Bảo đảm mọi người có quyền được xét xử công minh, đặc biệt, cho phép các quan sát viên có mặt tại các phiên tòa ;	Chấp nhận
26	Đan Mạch	143.135 Bảo đảm những thủ tục hữu hiệu và cơ cấu đáp ứng sự tiếp cận hiệu quả và bình đẳng các luật sư ở mọi giai đoạn của quy trình pháp lý ;	Chấp nhận
27	Chi Lê	143.139 Điều chỉnh khung pháp lý tuân thủ tiêu chuẩn nhân quyền quốc tế để bảo đảm quyền tự do tôn giáo ;	Chấp nhận
28	Ý Đại Lợi	143.142 Chấp nhận các biện pháp nhằm thăng tiến và bảo đảm tự do tôn giáo, đặc biệt bằng cách gạt bỏ những chướng ngại hành chính, quan liêu, làm cản trở sinh hoạt của các nhóm hay cộng đồng tôn giáo ;	Chấp nhận
29	Canada	143.143 Giảm thiểu các chướng ngại hành chính và đăng ký bắt buộc áp dụng cho các sinh hoạt tôn giáo ôn hoà của các nhóm tôn giáo được hay không được [nhà nước] thừa nhận để bảo đảm quyền tự do tôn giáo hay tín ngưỡng ;	Chấp nhận
30	Lithuania	143.145 Sử dụng những biện pháp cần thiết để tôn trọng và thăng tiến quyền tự do ngôn luận, tập hợp ôn hoà và lập hội tương hợp với nghĩa vụ nhân quyền quốc tế ;	Chấp nhận
31	Hòa Lan	143.148 Cho phép các bloggers, nhà báo, người sử dụng Internet, và các tổ chức Phi chính phủ thăng tiến và bảo đảm nhân quyền, đặc biệt bằng cách đưa các luật liên quan Internet tuân thủ với tự do bày tỏ ý kiến và tự do thông tin ;	Chấp nhận
32	Luxembourg	143.149 Bảo vệ và bảo đảm tôn trọng quyền tự do thông tin và ngôn luận, đặc biệt cho các nhà báo, bloggers, và nhà hoạt động nhân quyền, và xem xét lại pháp lý chi phối báo chí để bảo đảm sự tuân thủ các tiêu chuẩn quốc tế ;	Chấp nhận
33	Phần Lan	143.150 Dùng mọi phương tiện sửa đổi Bộ Luật Hình sự để bảo đảm không áp dụng những phương cách tùy tiện ngăn cấm tự do biểu tỏ ;	Chấp nhận

34	Ireland	143.154 Sửa đổi « Nghị định 72 » và « Nghị định 174 » liên quan đến quản lý, <i>cung cấp dịch vụ</i> và sử dụng Internet, nhất quán với nghĩa vụ nhân quyền quốc tế, và đặc biệt với các Điều 19, 21, và 22 của Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) ;	Chấp nhận
35	Úc Đại Lợi	143.156 Mở rộng không gian cho truyền thông tư nhân, và minh bạch hoá các điều 79, 88, và 258 đồng thời nhất quán với nghĩa vụ quốc tế về quyền tự do ngôn luận theo nhân quyền quốc tế ;	Chấp nhận
36	Canada	143.157 Sửa đổi các điều luật liên quan tội chống phá an ninh quốc gia làm hạn chế quyền tự do ngôn luận, kể cả trên Internet, đặc biệt các điều 79, 88, 258 của Bộ Luật Hình sự, để bảo đảm sự tuân hành nghĩa vụ của Việt Nam đối với quốc tế, đặc biệt đối với Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị ;	Chấp nhận
37	Estonia	143.159 Sử dụng những biện pháp cho phép tự do tiếp cận và sử dụng Internet cho mọi công dân, và sử dụng mọi biện pháp nhằm bảo đảm quyền tự do có quan điểm, tự do ngôn luận cho mọi người, cũng như tự do báo chí và truyền thông trên toàn lãnh thổ ;	Chấp nhận
38	Cộng hòa Tiệp	143.160 Sử dụng mọi biện pháp bảo đảm hữu hiệu quyền tự do bày tỏ ý kiến và tự do thông tin, cũng như truyền thông độc lập, và trả tự do cho tất cả các nhà hoạt động nhân quyền, nhà báo, giới bất đồng chính kiến tôn giáo và chính trị bị giam giữ vì bày tỏ ôn hoà chính kiến họ ;	Từ khước
39	Na Uy	143.162 Công nhận quyền chính đáng của mọi cá nhân, nhóm người và tổ chức xã hội, và bảo đảm quyền bảo vệ nhân quyền và quyền bày tỏ quan điểm hay bất đồng chính kiến họ ;	Chấp nhận
40	Na Uy	143.163 Bảo đảm một khung pháp lý cho phép truyền thông quốc gia và quốc tế công tác tự do và độc lập tương hợp với nghĩa vụ nhân quyền quốc tế quy định trong Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) ;	Chấp nhận
41	Thụy Điển	143.166 Bảo đảm quyền tự do ngôn luận được bảo vệ hai lĩnh vực ngoài luồng và trực tuyến, và sửa đổi hay bãi bỏ những điều luật mơ hồ trong Bộ Luật Hình sự, hay các luật pháp vừa thông qua để đoán chắc không hạn chế quyền tự do bày tỏ ý kiến và nghiêm ngặt tuân thủ Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) ;	Chấp nhận
42	Ba Lan	143.165 Tạo những điều kiện thuận lợi thi hành quyền tự do ngôn luận, trên cả hai lĩnh vực ngoài luồng và trực tuyến, quyền tự do lập hội, và quyền tự do tôn giáo và tín ngưỡng ;	Chấp nhận

43	Tây Ban Nha	143.169 Khuyến khích tăng cường các tổ chức Phi chính phủ bằng cách thăng tiến khung pháp lý, hành chính, và công khổ, qua đó, các thiết chế được dựng lên, phát triển và thực hiện những sinh hoạt không còn bị trở ngại, và quyền tự do ngôn luận được bảo vệ ;	Chấp nhận
44	Pháp	143.172 Từng bước cụ thể bảo đảm quyền tự do lập hội, quyền ôn hoà tập hợp và biểu tình ;	Chấp nhận
45	Cộng hòa Tiệp	143.174 Từng bước cụ thể thiết lập hoà ái môi trường hoạt động cho các tổ chức Phi chính phủ, cho phép đăng ký dễ dàng ;	Chấp nhận
46	Úc Đại Lợi	143.175 Ban hành các luật cho phép thực hiện và điều chỉnh quyền tự do hội họp và ôn hoà biểu tình theo quy định của Công ước quốc tế về Các Quyền dân sự và chính trị (ICCPR) ;	Chấp nhận
47	Hy Lạp	143.176 Áp dụng những biện pháp chấm dứt đàn áp các người biểu tình phản kháng ôn hoà ;	Từ khước
48	Cộng hòa Tiệp	143.177 Nâng cao sự bình đẳng tham gia chính trị cho mọi công dân. Kể cả từng bước tiến tới thể chế dân chủ đa đảng ;	Từ khước
49	Miền Điện	143.178 Mở rộng các cơ cấu dân chủ cơ sở, và gián tiếp hoá quyền nhân dân tham gia đề xuất và thực hiện các chính sách, như tham gia các tổ chức chính trị và xã hội thuộc lĩnh vực nhân quyền ;	Chấp nhận
50	Cabo Verde	143.213 Bảo đảm tức khắc công cuộc bảo vệ hữu hiệu các quyền dành cho người thiểu số và tự do tôn giáo ;	Chấp nhận
51	Turkmenistan	143.227 Tham gia tích cực các chương trình quốc tế về trợ tá kỹ thuật và khả năng xây dựng trong lĩnh vực nhân quyền ;	Chấp nhận

Phụ lục II : Những điều cần biết về Bộ Luật Hình sự CHXHCNVN Sửa đổi 2017

Bộ Luật Hình sự nước Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam sửa đổi năm 2017 có năm điểm mới như sau :

1. Bộ Luật Hình sự cũ năm 2001 gồm có 344 điều, nay tăng thành 426 điều trong Bộ luật sửa đổi năm 2017. Vì thế vị trí của các điều luật cũ cũng bị thay đổi vị trí theo số thứ tự mới. Sự kiện này khiến công luận quên mất những điều luật khủng khiếp như 79, 88, 258, v.v... khi được sử dụng với con số mới.
2. Tại Chương XIII về các tội “**XÂM PHẠM AN NINH QUỐC GIA**”, hoặc “*lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước*” (Điều 331) được

nhà nước sử dụng để kết án các xã hội dân sự và các nhà hoạt động nhân quyền, dân chủ.

3. Do sự phát triển rộng lớn của mạng Internet tại Việt Nam những năm gần đây, sự kiện mới cần lưu ý, là Bộ Luật Hình sự sửa đổi năm 2017 thêm một chương mục mới về **“TỘI PHẠM TRONG LĨNH VỰC CÔNG NGHỆ THÔNG TIN, MẠNG VIỄN THÔNG**, (Chương XXI, Mục 2, các Điều 285-294), hạn chế tự do ngôn luận và bày tỏ ý kiến trên mạng.
4. Các điều trên đây đều định nghĩa rất mơ hồ, nhiều khi trái ngược với các điều đã được bảo đảm trong Hiến Pháp CHXHNVN, hoặc trong Công Ước Quốc tế về Các Quyền Dân sự và Chính Trị của LHQ mà Việt nam tham gia ký kết ngày 22 tháng 9 năm 1982.
5. Các điều luật thường được trích dẫn tùy tiện trước đây để kết án các nhà hoạt động bảo vệ nhân quyền, nay đã thay đổi vị trí số, tuy vẫn y cùng tội trạng. Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam so chiếu và nêu rõ sau đây sự thay đổi vị trí này, để cập nhật hoá một chính sách công an trị bất biến của thứ luật pháp bình mới rệu cũ :

Bộ Luật Hình sự cũ 2001	Các tội phạm	Bộ Luật Hình sự sửa đổi 2017
Điều 79	Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân	Điều 109
Điều 80	Tội gián điệp	Điều 110
Không có	Tội khủng bố nhằm chống chính quyền nhân dân	Điều 113 – <i>mới</i>
Điều 87	Tội phá hoại chính sách đoàn kết	Điều 116
Điều 88	Tội làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam	Điều 117
Điều 89	Tội phá rối an ninh	Điều 118
Không có	Tội tổ chức, cưỡng ép, xúi giục người khác trốn đi nước ngoài hoặc trốn ở lại nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân	Điều 120 – <i>mới</i>
Điều 91	Tội trốn đi nước ngoài hoặc trốn ở lại nước ngoài nhằm chống chính quyền nhân dân	Điều 121
Điều 245	Tội gây rối trật tự công cộng	Điều 318
Điều 258	Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân	Điều 331

Hoạt động của Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam Vietnam Committee on Human Rights (VCHR)

UBBVQLNVN là tổ chức Phi chính phủ thành lập tại Paris từ tháng 10 năm 1975 để duy trì việc thông tin và báo động tin tức cập nhật vi phạm nhân quyền tại Việt Nam. Kể từ năm 1989, làm thành viên của Liên Đoàn Quốc tế Nhân quyền (FIDH) có trụ sở tại Paris với 164 quốc gia thành viên trên khắp năm châu.

Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam :

- Theo dõi và báo cáo các vi phạm nhân quyền tại Việt Nam ;
- Báo động đến các Đại biểu Quốc hội, LHQ và các Chính phủ, các tổ chức quốc tế, các Công đoàn, xã hội dân sự và tuyên thông báo chí về những vi phạm nhân quyền, vi phạm quyền công nhân và vi phạm tự do tôn giáo ;
- Tổ chức các hội nghị, hội luận, biểu diễn văn hoá ;
- Mở những chiến dịch vận động trả tự do cho các tù nhân trại Cải tạo, tù nhân vì lương thức ;
- Phát huy Văn hoá Việt Nam, chuyển tải thông tin, giới thiệu và bình luận các tài liệu liên quan đến dân chủ và nhân quyền thông qua sách xuất bản, thông cáo báo chí, phúc trình, phát hành tại Việt Nam cũng như trong cộng đồng người Việt hải ngoại ;
- Phát thanh hằng tuần tin tức tôn giáo, nhân quyền, dân chủ bằng tiếng Việt trên làn sóng ngắn, cũng như trực tuyến, về Việt Nam và trong cộng đồng người Việt khắp năm châu.

Theo dõi Nhân quyền

Kể từ năm 1985, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam làm nhân chứng phát biểu thường niên những vi phạm nhân quyền, tôn giáo tại *Ủy hội Nhân quyền LHQ* nay gọi là *Hội đồng Nhân quyền LHQ*, và đệ trình thường xuyên các báo cáo, tài liệu vi phạm nhân quyền tại Việt Nam đến các Báo cáo viên đặc biệt LHQ trên mọi lĩnh vực. Cung cấp những Phúc trình Phản biện về những sự kiện Việt Nam không tuân thủ các Công ước Quốc tế, như ICCPR, ICESCR, CEDAW, và ICERD, theo dõi và đệ trình các báo cáo phản biện tại các kỳ Kiểm điểm LHQ Thường kỳ Toàn Thế giới (UPR) năm 2009 và 2014. Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam theo dõi chặt chẽ các trường hợp tù nhân chính trị và báo cáo cho các cơ cấu LHQ, các Chính phủ, về hiện trạng giam giữ, sức khoẻ của họ. Ủy ban cũng dịch và xuất bản những phúc trình về nhân quyền, tôn giáo và mọi lĩnh vực đời sống nhân dân do quốc nội cung cấp.

Hậu thuẫn

Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam hoạt động liên đới với các chính phủ và các tổ chức quốc tế để vận động hậu thuẫn cho nhân quyền, dân chủ thăng tiến tại Việt Nam. Chủ tịch và các thành viên của Ủy ban thường xuyên điều trần tại Quốc hội Hoa Kỳ, Quốc hội Châu Âu, mở những cuộc vận động cho nhân quyền, tôn giáo khắp nơi ở Bắc Mỹ châu (Hoa Kỳ/Canada), Châu Âu, Châu Á (ví dụ như tại các quốc gia Úc châu, Bỉ, Canada, Đài Loan, Đan Mạch, Đức, Pháp, Hoà Lan, Mông Cổ, Na Uy, Nam Hàn, Nga, Nhật Bản, Hung Gia Lợi, Cộng hoà Tiệp, Thụy Điển, Vương quốc Anh, v.v...) gặp gỡ các Bộ Ngoại giao, Dân biểu, Thượng Nghị sĩ, các tổ chức Phi chính phủ, các Công đoàn. Ủy ban mở các chiến dịch vận động cho nhân quyền và tự do tôn giáo tại LHQ, đưa tới nhiều Nghị quyết tại Quốc hội Hoa Kỳ, Quốc hội Châu Âu, kể cả những Nghị quyết cho quyền tự do biểu tỏ trực tuyến hay ngoài luồng và quyền tự do tôn giáo tại Quốc hội Châu Âu (2017).

Tự do Tôn giáo hay Tín ngưỡng

Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam vận động thăng tiến quyền tự do tư tưởng và vận động chống sự bắt bao dung tôn giáo tại Việt Nam. Ủy ban là thành viên của **Diễn Đàn Châu Âu Chống Bất bao dung Tôn giáo và Tín ngưỡng (EPRID)**, Phó chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, Penelope Faulkner, là Ủy viên Ban Thường vụ và Điều hợp của EPRID, Chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, Võ Văn Ái, cũng là Phát ngôn nhân Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (UBCV) quốc nội, kiêm Giám đốc **Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế (IBIB)**.

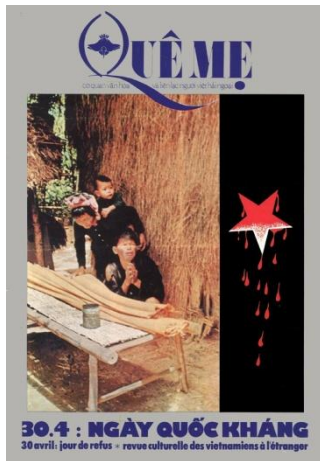
Xuất bản và Phát hành

Ngoài các sách do Cơ sở Quê Mẹ đảm trách, Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam phát hành thường xuyên các báo cáo nhân quyền và tự do tôn giáo tại Việt Nam, như :

Chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam, Võ Văn Ái, nhà văn, nhà thơ, nhà nghiên cứu, tác giả của trên 20 đầu sách, đóng góp xã luận, bài báo, nghiên cứu trên một số báo chí quốc tế như *Wall Street Journal*, *Le Monde*, *Los Angeles Times*, *Newsweek*, *World Affairs*, *Tricycle*, v.v... Ông được trao Giải Tự do đặc biệt của Societa Libera mà Tổng Thống Ý là người bảo trợ (Italy 2011).

Các tài liệu nhân quyền và tôn giáo do Cơ sở Quê Mẹ : Ủy ban Bảo vệ Quyền Là Người Việt Nam phát hành

- **White Paper on Cambodia, Laos and Vietnam**, 1978, *in French only*;

- **Quê Mẹ Special Anniversary Edition**, 30 April 1975, with articles by Eugene Ionesco, Natalya Gorbanevskaya, Leonid Plyush, *in French, English and Vietnamese*, 1978;

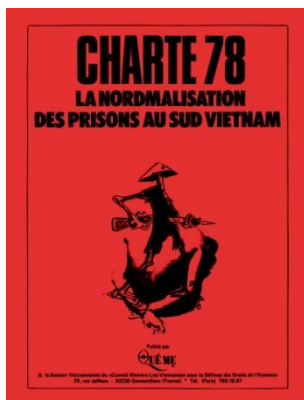
- **Charter 78, The prison system in South Vietnam / Charte 78: La Normalisation des Prisons au Vietnam**, 1978, with map of reeducation camps and prisoners'

testimonies;

- **A Boat for Vietnam**: Quê Mẹ Special edition on launch of the rescue ship for Boat People, April 1979, *in English and Vietnamese*;
- **White Paper on Boat People/Livre Blanc sur les Boat-People**, 1979;
- **Quê Mẹ Special Anniversary Edition on 30 April 1975**, with André Glucksmann, Paul Goma, Joan Baez, Edward Behr etc, April 1979 *in French, English and Vietnamese*;
- **Tragedy at Sea**: Quê Mẹ Special edition on Boat

People Exodus, campaign for international protection against abuse by Thai pirates; *Vietnamese and English*, 1980;

- **Gross and Systematic Violations of Human Rights in Vietnam, 1975-1985**, Complaint to the UN Human Rights Center, New York, 30 April 1985, 500 pages, *in English and French*;

- **Vietnam Today**, extracts from VCHR Complaint to the UN, 1985, *also in French, German, Italian and Norwegian*;
- **Violations of Human Rights in the SRV: Religious Intolerance - Violations of Workers' Rights**, 1986, *also in French*;
- **Vietnam 1987 : Human Rights revelations by Top Communist Party officials and the Hanoi**

Press (articles from the State-controlled media at the beginning of "Đổi Mới"), *also in French*;

- **Destroying Democracy, Human Rights Violations in Vietnam : 1975-1988**, *in English*;

- **Refugees and Human Rights**, submission to the UN International Conference on Refugees, Geneva, 1989, *also in French*;

- **National Security, Arbitrary Detention and Executions in Vietnam**, 1989, *Report to UN Commission on Human Rights*, *also in French*;

- **The situation of Journalists in Vietnam**, 1989, *in French only*;

- **Vietnamese Guest-workers in Czechoslovakia**: Report on an Inquiry Mission by VCHR and FIDH, 1990, *in French only*.

- **The struggle for democracy in Viet Nam – Comments on a dialogue with former Nhân Dân Deputy Editor Bui Tin**, by Võ Văn Ái, 1990, *also in French*;

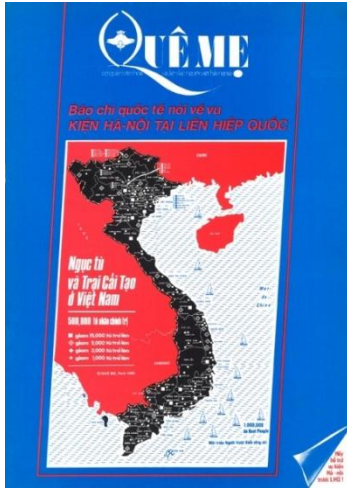
- **The Battle for Democracy in Vietnam** by Võ Văn Ái, 384 pages, reprinted in 1992, 1993), *in Vietnamese only*;

- **Un Excommunié : Procès d'un intellectuel, Hanoi 1954-1991**, autobiography by lawyer and dissident Nguyen Manh Tuong, Paris 1991, 346 pages, *in French only*.

- **Vietnam : The Buddhist Movement for Religious Freedom**; cases of Thich Huyen Quang and Thich Quang Do - Repression against the UBCV, 1992, *also in French*;

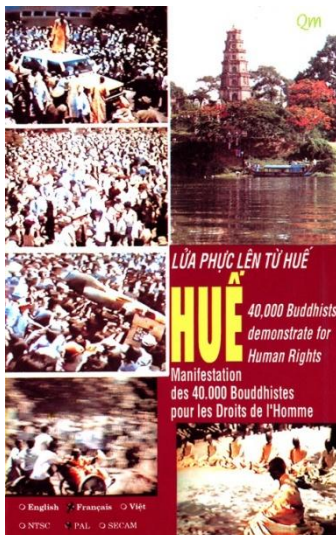

- **Vietnam : Violations of Religious Freedom and Freedom of Conscience (I)** 12/1992, *also in French*;
- **Vietnam : Violations of Religious Freedom and Freedom of Conscience (II)** - February 1993 - *Top Secret directives from the Vietnamese Communist Party, also in French*;

- **Violations of Religious Freedom and Freedom of Conscience (III)** Continued repression against the UBCV, May 1993, *dossier compiled for the UN World Conference on Human Rights, Vienna*;
- **Violations of the Rights of the Child in the Socialist Republic of Vietnam**, 1993, *Alternative Report on Vietnam's implementation of the UN Convention on Rights of the Child, English only*;

- **Buddhist Proposals for Democracy and Human Rights in Vietnam**: by UBCV Patriarch Thích Huyền Quang, 1993, *also in French and Vietnamese*;
- **Vietnam: 40,000 Buddhists demonstrate in Hue**; 8/1994, *in English and French*;

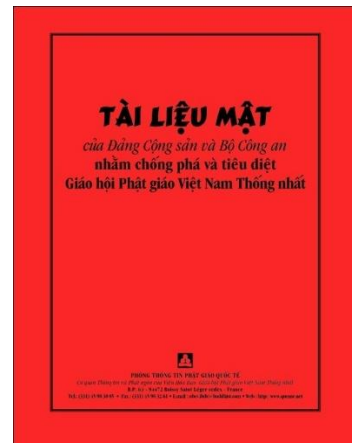
- **Religious Intolerance in Vietnam: Repression against the UBCV**, 1994, *also in French*;
- **Vietnam : Report on Detention Conditions in A 20 Reeducation Camp**, 1995, *in English and French*;
- **Nhận định về những sai lầm tai hại của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với Dân tộc và Phật giáo**, Hòa thượng Thích Quảng Độ

- 1995, 180 pages, *in English and Vietnamese*;

- **Unifying Vietnamese Buddhism - Thống Nhất Phật Giáo Việt Nam (Đỗ Trung Hiếu)**, 1995, *reprinted in 2012, in Vietnamese only*;
- **Lửa Phục lên từ Huế: 40,000 Phật tử biểu tình cho Nhận quyền và Tự do Tôn giáo** (video)

1995 –*soundtrack in English, French and Vietnamese*;

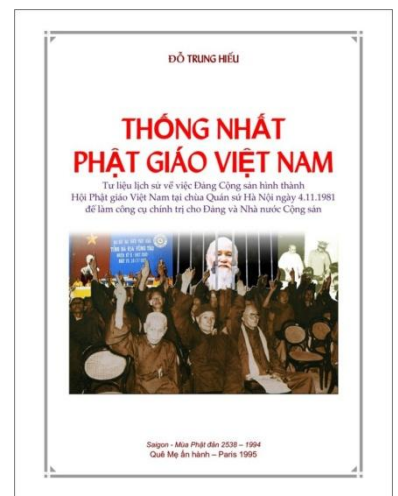
- **Vietnam: 1995 - A Year of Repression**, report to the UN Human Rights Commission on the “Anti-Party Revisionist Trial”, *also in French* 3/1996;

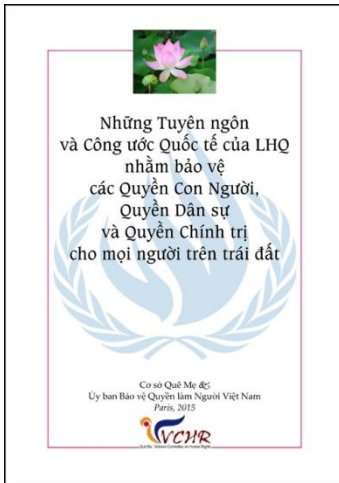
- **White Paper on Detention Conditions of Political Prisoners in Camp Z30A**, 1996, *English*;
- **Vietnam, Renovation & Human Rights**, Review of Human Rights Violations in the SRV under “Đổi Mới”; abuses of political, economic and social rights, 1996, *English only*;
- **Prison Conditions in Vietnam**, 1997, *International Prison Watch Annual Report, French only*;
- **Human Rights and Law in Vietnam/Vietnam, Lois et Droits de l’Homme**, 1997
- **Prison Conditions in Vietnam**, 1998, *International Prison Watch Annual Report, French only*;
- **National Security and Human Rights**, report to UN Commission on Human Rights, 55th session, 1999, *in English and French*;
- **Vietnam: Democracy in Detention**, 2000, *report compiled for the World Movement for Democracy, São Paulo, Brazil*;
- **White Paper on Human Rights / Livre Blanc sur les Droits de l’Homme au Vietnam**, report to UN Human Rights Sub-Commission, Geneva, 2000, *French and English* ;

- **25 Years of campaigning for Human Rights, Religious Freedom and Democracy: VCHR and IBIB** (International Buddhist Information Bureau), 2000, *Vietnamese only*;

- **Appeal by Thích Huyền Quang on 25th Anniversary of the End of the Vietnam War**: April 2000, *in English and Vietnamese* ;

- **Vietnam: Analysis of the Draft Ordinance on Religions – Hanoi's New Religious Policy ?** 2001, report to UN Human Rights Commission, Geneva, French only;

- **Những Tuyên Ngôn Quốc tế của LHQ nhằm bảo vệ các Quyền Con Người cho mọi người trên trái đất** Compilation of Fundamental UN Human Rights Instruments, 2001, Vietnamese and English;

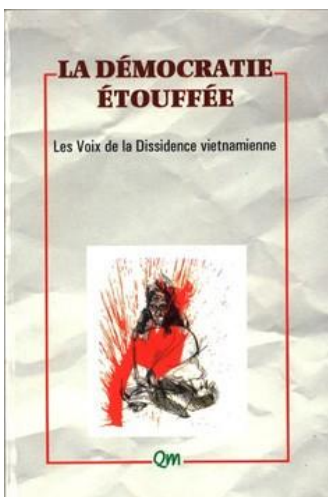
- **Appeal for Democracy in Vietnam** by UBCV Patriarch Thích Quảng Độ, preface Võ Văn Ái, 2001, English, French and Vietnamese;

- **Violations of the Rights of Ethnic Minorities in Vietnam's Northern and Central Highlands**, Alternative report to the UN CERD Committee, Geneva 2001, English only;

- **Violations of religious freedom and State apparatus of political control: why Vietnam should be designated as a Country of Particular Concern:** testimony by Võ Văn Ái at the US Commission for International Religious Freedom, Washington DC, 2001, in English only;
- **Chronology of Repression in Vietnam (2001-2002);** submission to 58th session of the UN Commission on Human Rights, April 2002, in French and English;
- **Violations of Civil and Political Rights in Vietnam**, Alternative Report on Vietnam's implementation of the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), 2002 (68 pages, English only);
- **Human Rights and Human Wrongs: Overview of human rights violations in Vietnam (2002-2003),** submission to the EU-Vietnam Human Rights Dialogue in Hanoi, 2003;

- **La Démocratie Etouffée: Les Voix de la Dissidence Vietnamienne**, articles by Gen. Trần Độ, Thích Quảng Độ, Võ Văn Ái, Report on a sociological study of peasants' unrest in Thái Bình by Prof. Tương Lai, 2003, 186 pages, French only ;

- **Secret Document: Communist Party Policy and**

- **Public Security Directives on Suppressing the UBCV**, 2005, English and Vietnamese;

- **Appeal for Democratization in Vietnam**, by Võ Văn Ái, 3rd Ministerial Meeting of the Community of Democracies in Santiago, Chile, 30 April 2005, English only;

- **Vietnam Libero? Le voci della dissidenza vietnamita**, 2005, 200 pages, Italian only.

- **The Unified Buddhist Church of Vietnam: 30 Years of Peaceful Struggle for Religious Freedom, Human Rights & Democracy (1975 – 2005)** English only;

- **Vietnam: Twelve human rights defenders have the floor**, Joint report on mission to Vietnam by VCHR-FIDH-OMCT, 2007, English only;

- **Violation of the Rights of Women in Vietnam**, Alternative Report to the UN on Vietnam's implementation of the CEDAW Convention, New York, 2007, in English and French ;

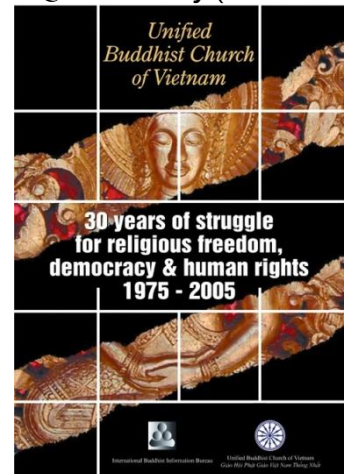
- **Political Stability vs. Democratic Freedom?** Submission to the UN Human Rights Council, 9th session, Geneva, September 2008, English only;

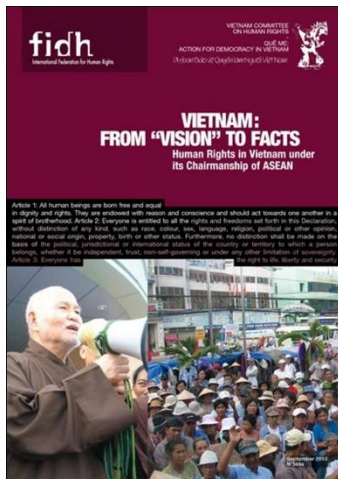
- **Vietnam at the Oslo Freedom Forum:** Vo Van Ai speaks at OFF's first Conference, 2009 (video);

- **Human Rights Violations in Vietnam**, report to UN for Vietnam's 1st Universal Periodic Review, 2009, (VCHR-FIDH), English, French;

- **Một Đời vì Đạo vì Dân, Đức cố Đệ tứ Tăng thống Thích Huyền Quang** – 2009, 200 pages, Vietnamese only;

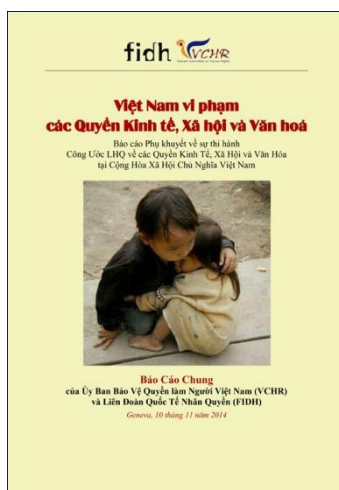
- **Vietnam: From Vision to Facts – Human Rights under its Chairmanship of ASEAN**, 2010 (Joint report by VCHR & FIDH) 60 pages, in English only;

Article 1. All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood. Article 2. Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status. Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or countries to which they belong, nor on the basis of religion, race or social class, of the person or persons to whom they are addressed. Paragraph 3. The Declaration shall be subject to periodic review and shall be subject to the periodic review of the Human Rights Commission.

- **Rule of Law or Rule by Law? Crime and Punishment in Vietnam**, report to the Conference on the Rule of Law for Human Rights in ASEAN Countries, Jakarta, 2011;
- **Arbitrary Detention in Vietnam**, testimony by Vo Van Ai before Tom Lantos Human Rights Commission, US Congress, with list of 175 political prisoners, May 2012, *English only*;
- **Violations of the Rights of Ethnic and Religious Minorities in Vietnam**, Alternative Report to the UN on Vietnam's implementation of the CERD treaty, 2012, *in English only*;
- **Bloggers và Công Nhân Mạng sau Chấn Song Nhà Tù – Các Hạn chế Tự do trên Mạng tại Việt Nam** (VCHR & FIDH), 2013, *in English, French and Vietnamese*;
- **Banned Civil Society Voices**, 2014, submission to the UN Human Rights Council for Vietnam's Second Universal Periodic Review, Geneva, *in French and English*;

- **Việt Nam vi phạm các Quyền Kinh tế, Xã hội và Văn hóa** (Joint VCHR & FIDH) 2014, Alternative Report on Vietnam's implementation of the UN Convention on Economic, Social and Cultural Rights (CESCR); *in English and Vietnamese*;

- **UBCV: the movement for religious freedom in Vietnam**, 2014, submission to the EU-Vietnam Human Rights Dialogue, *English only*;

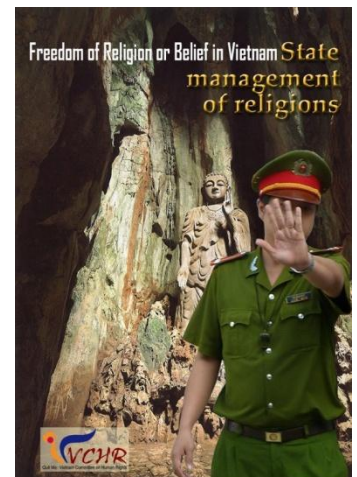
- **Violation of the Rights of Women in Vietnam**: Alternative Report on Vietnam's implementation of CEDAW Convention, 2015 (Joint Report VCHR - FIDH), *English only*;
- **Tưởng Niệm Cổ Đại lão Hoà thượng Thích Như Đạt**, Viện trưởng Viện Hoá Đạo, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, *in Vietnamese only*;
- **Briefing Paper on Human Rights in Vietnam**, submission to the European Union for the EU-

Vietnam Human Rights Dialogue, VCHR & FIDH, 2016, *English only*;

- **The Death Penalty in Vietnam**, for the 6th World Congress against the Death Penalty, Oslo, 2016;
- **Freedom of Religion or Belief in Vietnam, State management of Religions**, prepared for visit to Vietnam of UN Special Rapporteur on FoRB Heiner Bielefeldt (2014), updated for the Asia-Pacific Religious Freedom Forum, Taiwan, 2016, *English only*;
- **Briefing Paper on Human Rights in Vietnam**, submission to the European Union for the EU-Vietnam Human Rights Dialogue, VCHR & FIDH, December 2017, *English/French*;
- **Danh xưng Giáo Hộ Phật giáo Việt Nam Thống nhất đến từ đâu?** 2017, *in Vietnamese only*;
- **Khép Kín Không gian Tự do – Đánh giá Nhân quyền tại Việt nam giữa chu kỳ thứ 2 cuộc Kiểm điểm LHQ Thương kỳ Toàn thể giới (UPR)**, January 2018, *in English, French and Vietnamese*.

• Articles in international publications :

- **Chapter on Vietnam, World Report on Freedom of Religion and Belief**, University of Essex, UK, 1997, Routledge Press;
- **Human Rights and Asian Values in Vietnam**, Võ Văn Ái, Nordic Institute of Human Rights, Copenhagen, 1997;
- **The Challenges of Democracy in Asia**, Võ Văn Ái, Intercultural Research Institute, Kansai Gaidai University, Japan, 2005;
- **Universality and Particularity of Human Rights: A Vietnamese Buddhist's Viewpoint**, Võ Văn Ái, Institute of Human Rights and Peace Studies, Mahidol University, Thailand, SEAHN, 2011

Liên lạc về địa chỉ Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam để hỏi thăm tin tức, và cầu mong quý vị giúp đỡ tài chánh cho Ủy ban có thêm phương tiện hoạt động :

VIETNAM COMMITTEE ON HUMAN RIGHTS

Thành viên của tổ chức International Federation for Human Rights (FIDH)

BP 63 – 94472 Boissy Saint Léger cedex (France) ☎ (33 1) 45 98 30 85 – Fax (33 1) 45 98 32 61

E-mail: vietnam.committee@gmail.com – Trang Nhà : <http://www.queme.org>

Twitter : @vchr2016 – Facebook : <https://www.facebook.com/queme.net>